

# Note... Note...

Nr. 6

Aprilie, 2018



COLEGIUL TEHNIC DE POȘTĂ ȘI TELECOMUNICAȚII  
GH. AIRINEI, BUCUREȘTI  
ISSN 2286 - 2811  
ISSN-L 2286 - 2811



„A CUNOAȘTE. A IUBI.  
ÎNCĂ-ODATĂ, IAR ȘI IARĂ,  
A CUNOAȘTE-NSEAMNĂ IARNĂ,  
A IUBI E PRIMĂVARĂ.”

LUCIAN BLAGA



Acest număr al revistei *Note...* este dedicat Centenarului Marii Uniri



Desen: Maria Hâncu, XI F

# CENTENARUL MARIII UNIRI

## CENTENARUL MARIII UNIRI

1918-2018 - un secol de la *Marea Unire*. Prilej de sărbătoare, de redeșteptare a sentimentului patriotic, de evocare și asumare a unui trecut istoric ce i-a adus împreună, între granițele aceluiași stat, pe frații de aceeași limbă. Dar, poate mai important, prilejul pentru noi, cei de azi, de a ne opri puțin din vâltoarea vieții cotidiene și de a ne aminti de cei care, prin acțiunile și deciziile lor, prin spiritul de sacrificiu pe care l-au dovedit, au contribuit la făurirea *Marii Uniri*. În anii din urmă, apropierea sărbătorii *Centenarului Marii Uniri* a făcut ca societatea românească să fie animată de dezbateri pe tema uriașei importanțe a *momentului 1918*, precum și a contextului intern și internațional care, în mod fericit, a făcut posibilă desăvârșirea unității naționale a românilor. Aceasta pentru că în anul 1918, după cum spunea istoricul Neagu Djuvara „(...) pe teren, lucruri mari se împliniseră. A existat în acel moment istoric o împrejurare extraordinară, (...) astfel, în chip aproape miraculos, se întregise țara și spre răsărit, și spre apus (...). Înfăptuirea României Mari, dintr-odată, în decembrie 1918, reprezintă împlinirea unui vis secular al românilor de a se afla împreună din Banat până la Nistru.”<sup>1</sup>



Într-adevăr, românii au reușit în 1918 să atingă obiectivul cel mai important al proiectului politic privind crearea *statului național unitar*. Întreaga evoluție a României Moderne s-a aflat sub semnul realizării unității naționale. *Unirea Principatelor Române* în 1859 sub domnia lui Alexandru Ioan Cuza, sau *Mica Unire*, a fost un prim obiectiv istoric îndeplinit. Cel de-al doilea, independența față de Poarta Otomană, obținută în urma războiului din anii 1877-1878 și recunoscută de Congresul de la Berlin din 1878, a fost imediat urmat de proclamarea *Regatului* și încoronarea lui Carol I ca *Rege al României*. Apărea, așadar, pentru diplomația europeană a vremii *Regatul României*. Începând cu acest moment, clasa politică românească și-a stabilit ca obiectiv fundamental unirea cu România a tuturor provinciilor românești aflate sub stăpânire străină. Regele Carol I și toate guvernele României, liberale sau conservatoare, au urmărit atingerea acestui obiectiv. Tocmai de aceea, românii din afara granițelor s-au bucurat de sprijinul constant al locuitorilor din Regat, oferit prin diferite mijloace. În special în cazul românilor transilvăneni, scopul principal era acela de menținere a conștiinței naționale, în contextul politicii de maghiarizare forțată și de deznaționalizare promovate de Guvernul de la Budapesta la sfârșitul sec. al XIX-lea și începutul sec. al XX-lea.

Termenul *miraculos* pare extrem de potrivit pentru a descrie modul în care a fost posibilă *Marea Unire*, dacă ne gândim la contextul internațional. Europa Centrală și de Răsărit era dominată de cele patru imperii multinaționale: German, Austro-Ungar,

<sup>1</sup> Djuvara, Neagu, *O scurtă istorie a românilor povestită celor tineri*, Editura Humanitas, 2007, p. 231-232

Rus și Otoman. Erau imperii cu un uriaș potențial economic, financiar și militar. Singura șansă pentru realizarea obiectivului național al României ar fi fost o împrejurare favorabilă determinată de rivalitățile, jocul de interese, alianțele și regrupările Marilor Puteri. Către sfârșitul sec. al XIX-lea și la începutul sec. al XX-lea, se constituiseră cele două blocuri politico-militare: *Tripla Alianță* sau *Puterile Centrale* (Germania, Austro-Ungaria și Italia) și *Tripla Înțelegere* sau *Antanta* (Franța, Anglia, Rusia). Clasa politică de la București avea de dat în curând un foarte important test al inteligenței, al pragmatismului și al maturității. Încă din 1883, România aderase la *Tripla Alianță*, printr-un tratat secret, cunoscut doar de Regele Carol I și de câțiva importanți oameni politici. Pare bizară o alianță cu Austro-Ungaria care stăpânea Transilvania, Banatul și Bucovina, însă ea trebuie privită și citită în logica acelor vremuri, când Rusia ducea o politică oficială de expansiune în Balcani. Astfel, tratatul devenea o formă de garantare a însăși existenței statului român.

Diplomația românească a rămas în tot acest timp conectată la cea europeană, în contextul tensiunilor tot mai mari dintre Marile Puteri, tensiuni care, din ce în ce mai clar pentru toată lumea, aveau să degereze într-un mare război. Atentatul de la Sarajevo, din iunie 1914, a oferit pretextul declanșării *Primului Război Mondial*, un război dorit de ambele tabere, fiecare dintre acestea crezând cu tărie atât că nu va fi un conflict de lungă durată, cât și că victoria îi va aparține. La fel ca întreaga Europă, România se afla într-un moment de maximă dificultate. Trebuia să se pronunțe în legătură cu participarea la război. *Consiliul de Coroană* de la Sinaia din Iulie 1914, convocat de Regele Carol I, a fost cel care a decis soarta țării. A fost dovada că maturitatea și inteligența politică au așezat interesul național mai presus de opiniile divergente și opțiunile politice diferite. *Consiliul* a decis neutralitatea României, iar Regele Carol I a respectat decizia. Prudența era foarte importantă într-un moment în care finalul războiului era greu de anticipat.

În cei doi ani de neutralitate care au urmat, ambele tabere beligerante au făcut presiuni asupra guvernului de la București pentru atragerea României în război. Poziția strategică a Carpaților, resursele de grâne și petrol, iată câteva dintre atuurile care făceau din România un prețios aliat. România era al doilea producător de petrol al Europei, după Rusia, iar o bună parte din producție și prelucrare aparținea unor companii străine, în special din țări ale *Antantei*. La rândul său, România, prin acțiunile sale diplomatice, urmărea apropierea de acea tabără care ar fi garantat integritatea sa teritorială precum și sprijinul pentru realizarea unității naționale. Evoluția războiului a dus la semnarea *Tratatului de alianță* a României cu *Antanta*, în August 1916. Guvernele



*Antantei* recunoșteau drepturile României asupra provinciilor românești stăpânite de Austro-Ungaria și faptul că România va fi tratată egal la Conferințele de pace ce vor urma războiului. România se obliga să declare război Imperiului Austro-Ungar.

La 14/27 august 1916, România a intrat în *Primul Război Mondial*. Urma ca pe câmpul de

luptă să confirme ceea ce politic și diplomatic obținuse prin *Tratatul de alianță*. Participarea la război a reprezentat un sacrificiu uman și material uriaș din partea poporului român. Armata română nu era suficient pregătită și era slab înzestrată. Nici momentul intrării în război nu era unul favorabil, dar devenise inevitabil dat fiind ultimatumul Antantei: „acum ori niciodată!”

De aceea, după trecerea Carpaților și intrarea în Transilvania în uralele românilor, armata română a suferit înfrângeri pe toate fronturile, iar în noiembrie 1916 armatele *Triplei Alianțe* au cucerit Bucureștiul. Casa Regală a României, Guvernul și principalele instituții se vor muta la Iași, iar tezaurul va fi evacuat în Rusia, pentru a nu cădea în mâinile ocupanților.

Au urmat alți doi ani foarte grei, cu uriașe pierderi umane și materiale. Victoriile din vara lui 1917 de la Mărăști, Mărășești, Oituz nu au putut fi fructificate din cauza izbucnirii revoluției bolșevice din Rusia. Aceasta a generat dezintegrarea armatelor ruse de pe front, apoi retragerea Rusiei din război de către guvernul bolșevic condus de Lenin, care va dispune ulterior și confiscarea tezaurului României. Armistițiul de la 11 noiembrie 1918 a găsit România în război alături de *Antanta*. Tratatul ce se vor semna la sfârșitul *Primului Război Mondial* vor recunoaște uriașul efort militar și contribuția României la victoria *Antantei*.

*Unirea* propriu-zisă avea să fie decisă de poporul român, de românii basarabeni, bucovineni și transilvăneni care au dorit să se unească cu *Patria Mamă*. Pe fondul dezintegrării Imperiului Țarist, prima care s-a unit cu România a fost *Basarabia*, care a parcurs toate etapele: de la autonomie la independență. Unirea cu România a fost votată de *Sfatul Țării* de la Chișinău, la 27 Martie 1918. *Bucovina*, parte a Austriei în cadrul dublei monarhii, se va uni cu România pe fondul prăbușirii și dezagregării acesteia. La 15/28 noiembrie 1918, *Congresul General* a votat unirea *Bucovinei* cu România. Crearea la Budapesta a *Consiliului Național Român Central* a reprezentat un moment fundamental care a hotărât soarta Transilvaniei. Acest organism a devenit în perioada următoare principalul organizator al acțiunilor care vor culmina cu *Marea Adunare Națională de la Alba Iulia*.

*C.N.R.C* avea sediul la Arad, însă a hotărât ca *Marea Adunare* în cadrul căreia avea să se facă *Declarația de unire* să aibă loc la *Alba Iulia*. Desigur, alegerea nu a fost deloc întâmplătoare, locul având o extraordinară valoare simbolică. *Alba Iulia* - cetatea în care, în 1599, *Mihai Viteazul* intrase triumfător după bătălia de la Șelimbăr. Era și locul în care fuseseră executați, devenind eroi, Horea și Cloșca, conducătorii Răscoalei de la 1784.



Astfel, la 1 decembrie 1918, în cadrul *Marii Adunări Naționale*, s-a proclamat *Unirea Transilvaniei, Banatului, Crișanei, Maramureșului cu România*. A fost citită *Rezoluția Marii Uniri* de către episcopul greco-

catolic Iuliu Hossu. Cuvintele sale au avut un impact extraordinar asupra uriașei mulțimi de la *Alba Iulia*. Și acum, la împlinirea unui veac de la mărețul eveniment, cuvintele sunt la fel de frumoase și mesajul lor la fel de impresionant: „*Fraților! Ceasul plinirii vremii este acesta (...). Astăzi, prin hotărârea noastră, se înfăptuiește România Mare, una și nedespărțită, rostind fericiți, toți Românii de pe aceste plaiuri: Ne unim pe veci cu Țara mamă, România (...)*”.<sup>2</sup>



Peste puțin timp, la 15 Octombrie 1922, *capitala Unirii, Alba Iulia*, va fi locul în care *Regele Ferdinand I Întregitorul și Regina Maria* vor fi încoronați ca *Regi ai României Mari*.

Prof. Marcela Marica

Prof. Adrian Marica

#### Bibliografie/surse foto/pagini web:

1. Djuvara, Neagu, „O scurtă istorie a românilor povestită celor tineri”, Editura Humanitas, 2007
2. <http://centenarulromaniei.ro/discursul-lui-ps-iuliu-hossu-campul-lui-horea-1-decembrie-1918/>
3. [https://www.youtube.com/watch?v=toj\\_fjvf3SE](https://www.youtube.com/watch?v=toj_fjvf3SE)
4. [https://commons.wikimedia.org/wiki/File:1916\\_trecerea\\_muntilor.jpg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:1916_trecerea_muntilor.jpg)
5. De la Samoilă Mârza -[http://www.dacoromania11.go.ro/nr33/samoila\\_marza.htm](http://www.dacoromania11.go.ro/nr33/samoila_marza.htm), Domeniu public, <https://ro.wikipedia.org/w/index.php?curid=320484>
6. <https://www.rfi.ro/politica-98539-pagina-de-istorie-95-incoronare-primul-rege-tuturor-romani-ferdinand-maria/captură-youtube.com>

# Atelier de creație

## Înălțimi întoarse

Eu mare și tu munte...  
 Eu visez la înălțimi...  
 tu la adâncuri!  
 Eu aș vrea să ating cerul...  
 tu să cobori în abisul  
 colorat de corali...  
 Triști,  
 Tânjim după ce are celălalt  
 și nu vedem că cerul meu îl  
 reflectă pe al tău... că  
 înălțimea mea e abisul tău...  
 că frumusețea o redăm  
 doar împreună...  
 Când vom învăța, vom fi  
 fericiți!

**Ilinca U.**

## Verde

Aș vrea să fiu verde...  
 E atâta lumină-n jur și  
 totu-i verde, verde...  
 Iarba-și plimbă plețele  
 dese la auzul șoaptelor tale,  
 Pădurea-și pleacă încet  
 crengile în semn de-  
 mbrățișare...  
 Florile sărută pământul,  
 Munții zvâcnesc către cer,  
 Cerul însuși devine verde în  
 privirea ta...  
 Și-atunci mă-ntreb:  
 Oare eu ce culoare am din  
 moment ce totul devine verde  
 la atingerea privirii tale?!

**Ilinca U.**



### Înfrigurare

Fiecare fulg e-o amintire a unui înger ce-a locuit odată pe pământ...

Atâția îngeri... atâția fulgi... coboară lin, se prind într-un dans halucinant al unui ieri crezut pierdut... apoi, se risipesc în văzduh, așteptând o nouă iarnă...

Înfrigurare...

**Ilinca U.**

### Decembrie

Mi s-a golit sufletul de frunze...

Doar ramuri noduroase se-nalță

Înfrigurate spre ceva... nici ele nu știu...

Așteaptă un strat gros de sentiment alb,

Pentru că astfel goliciunea devine invizibilă ochiului...

E un sentiment ciudat, un dor infinit de tine, cel fără de chip...

De tine cel ascuns etern... sub alb...

**Ilinca U.**

### Altă toamnă

Cad visurile noastre sau frunzele de toamnă?!

Timpul se măsoară-n frunze...

E iarăși toamnă...

Altă toamnă, alte frunze se aștern  
pe-aceeași amintire...

Nostalgii...

De-ar fi aceeași frunze... de-ar fi aceeași  
toamnă...

Priviri risipite-n culori...

Aceleași culori, o altă toamnă...

Timpul se măsoară-n frunze, alte frunze, altă  
toamnă...

Toamnă eu și toamnă tu...

**Ilinca U.**



**Jocul divin**

Dumnezeu vrea să se joace cu omul.  
Dar, după acest joc, omul devine  
obosit,  
Uimit și speriat de atâta sfințenie și  
perfectiune.  
Și-atunci omul se retrage, refuză să  
mai joace  
Jocul divin...  
Iar Dumnezeu privește trist în urma-i  
Și-n ochiu-I atotvăzător se vede  
licărind  
Lacrime dumnezeiască.

**Aritami Amanu**

**Nebunul**

Pe-o margine de plai, în zare,  
Un om se legăna încet, în mijloc de cărare  
Avea surâsul și privirea  
Țintite-n jos, cătând în vale.

Încet se ridică și ochii-i  
Se umplură brusc de lacrimi...  
Și începu să umble rar,  
Ca într-un cortegiu funerar.

Mergea plângând printre copaci,  
Călcând țărâna-n mii de pași  
Și nu-i păsa nici ce, nici cum,  
Căci lumea știe că-i nebun.

**Aritami Amanu**

## Lupul

Ca un lup urlu la lună,  
Ca un lup mă uit la ea,  
Ca un lup fără regrete,  
Ca un lup stau și ascult.

Luna plină m-amețește,  
Luna plină mă-nconjoară,  
Luna plină mă iubește,  
Luna plină mă dorește.

Cu pași mici vine spre tine,  
Cu ochi mari și sclipitori,  
Cu urechile ciulite,  
S-a oprit în fața ta.

Privirea-i fixă-n ochii tăi,  
Parcă-ți soarbe sufletul,  
Parcă-ai vrea să fugi acum,  
Dar nu poți, nu mai ai cum.

Fix la tine el se uită,  
Fix în ochii tăi speriați,  
Fix atunci urlă de-odat',  
Fix atunci el a plecat.

Ce-a vrut oare?  
Doar el știe.  
Ce-a făcut?

N-ai înțeles.  
Stai, gândește-te mai bine.  
El pe tine te-a ales.

Te-a ales pe veci de-acum,  
Te-a ales să-i fii prieten,  
Te-a ales să fii mereu,  
Tată pentru haita lui.

Now be calm!  
It's all right.  
All it's done.  
Just be calm.

Cosmin Veiner, XII D



**Mama**

Un glas se-aude-n depărtare,  
 Un glas domol de mamă,  
 Un glas te cheamă înapoi,  
 Pe tine, tinere copil,  
 Ce mergi pe căi străine.

Privește-n urmă și nu uita,  
 Poate când tu vei veni,  
 Ea nu va mai fi.

Un singur lucru eu te rog:  
 Rămâi mereu cu mama ta!

De mic ea te-a crescut  
 Și te-a iubit  
 Nespus de mult.  
 Deși acum ea nu mai e.

La capul ei tu ai ajuns  
 Să-i pui o floare și-o lumânare,

Durerea-i mare,  
 Mare-i Dumnezeu,  
 Nu plânge, copile,  
 Acolo-ajungi  
 Și tu, și eu.

Nu scapă nimeni,  
 Sfârșitu-i pentru toți.  
 Tu viața s-o trăiești  
 Și pe părinți să îi iubești.

**Cosmin Veiner, XII D**

**Timpul iubirii**

Și când felinarele se-aprind  
 Noaptea vine-ncetinind  
 Timpul iubirii, timpul iubirii.  
 Ca ursul de zgârcit cu mierea  
 La fel și timpul cu iubirea...  
 Timpul iubirii, timpul iubirii.  
 Primăvara l-ajunge din urmă  
 Dezmoțindu-l de zăpadă  
 Și cu ghiociei de pe urmă  
 Îl învie dintr-odată  
 Timpul iubirii, timpul iubirii.  
 Apoi vara îl dezgheață  
 Și-l învăluie, măreață,  
 Ca pe-un prunc de dimineață  
 Timpul iubirii, timpul iubirii.  
 Și în toamnă el se joacă  
 Cu un suflet rătăcit,  
 Proaspăt dezmoțit  
 Timpul iubirii, timpul iubirii.  
 Dar când iarna se întoarce,  
 Timpul înghețat se face  
 Și iubirea, și cu ura  
 Se îmbrățișează odat'  
 Ce se fac, nu se desfac.  
 Doar un suflet cald și bun  
 Poate să îi stea în drum  
 Iernii reci fără iubire  
 Cu un strop de fericire!  
 Cu un zâmbet bun și cald  
 Limped trup și limped glas  
 Te desfac și te refac  
 Ca pe-un ghem de sfoară alb.  
 Anii trec, trece iubirea,  
 Sentimentul, și el trece.  
 Amintirea cu voința,  
 Cu glasul și cu gândirea  
 Niciodată n-o să treacă.  
 Vor rămâne în vecie  
 Sus în mintea-mbătrânită,  
 A trupului, veștejită.  
 Asta-nseamnă să iubești,  
 Să urăști, dar și să ierți,  
 Să fii bun și rău de-odată.

**Cosmin Veiner, XII D**

### Trecere

Ochii înotau în lacrimi  
Ca într-un ocean.  
Sufletul dispărea încet-încet  
În neant.

Lumina camerei se-ntuneca,  
Ferestrele se-astupau.

Pereții goi și negri  
Se zideau  
O crăpătură – un fascicul de lumină  
Era mult. Prea mult...

Atâta lumină...  
Era un imens ochi spre altă lume  
Noua lume, neagră.

Un loc imens,infinit.  
O lume veșnică, o lume de apoi  
O lume nouă pentru cei noi  
Și totuși atât de veche  
Pentru cei ce sunt de mult acolo.

Negru cu roșu sau alb cu verde  
Nimeni nu știe exact cum e acolo.  
Dar totul se vede în lumea de dincolo:

Ba lumină, ba cazane cu foc,  
Ba liniște și pace, ba țipete de om,  
Ba aripi, ba cozi cu țepi,  
Ba locul în care vrei s-ajungi,  
Ba locul de care te ferești.

E un drum pe care din viață ți-l croiești  
Cu fapte, cu vorbe și gânduri,  
Cu mâna, cu gura, cu mintea.

Vrând sau nevrând,  
Conștient sau inconștient,  
Depinde de tine drumul pe care îl vrei,  
Contează să ierți și să uiți.

Să fii curat și cu toată lumea împăcat!  
Blestemul, ura, crima, înșelatul și  
multe altele-  
De ele se ține cont în drumul tău de-  
apoi.  
De iubire, de iertate, de ele să te legi în  
viață,  
De câte ești legat aici, de atâtea ești  
legat și-acolo.

Nu costă să ierți, să iubești, sau să  
dăruiești.  
Dă la săraci de la tine,  
Fă om dintr-un nevoiaș,  
Că dar din dar se face Rai!

**Cosmin Veiner, XII D**  
**Coord. prof. Mara Manta**

**Un alt decor**

Umed, frig și pustiu,  
Ziduri mari, reci și gri.  
Uși vechi și dărâmate,  
Prin camere împrăștiate.

Pereți goi și jupuiți,  
Geamuri negre și-nalte,  
Bănci și scaune aruncate,  
Rupte, mâzgălite toate.

Curtea-n prag de șantier,  
Peste tot nisip și fier.  
Totu-n jur e plin de fum,  
Astupând al vieții drum.

Albul se pătează-ncet,  
De gri și fumul abundent.  
Plouă cu regrete gri,  
Ce plâng printre hardughii...

**Carla Barbu, XI G**  
prof. coord. **Georgiana Chițu**

**E primăvară în stradă**

Sub mugurii copacilor  
Se despoaie-ncet cetatea morții,  
Iar cea dintâi cruce de piatră,  
Sub bolta cerului senin,  
Își dezvelește dinții măcinați de timp,  
Zâmbind către soare, trist.

E primăvară în stradă,  
Dar totul este gri.  
A întârziat prea mult  
Și totul a murit.

Oh tu, dulce primăvară,  
De ce nu ai venit  
Când cea dintâi zăpadă s-a topit  
Și-ai venit abia acum,  
Când totul a pierit?

E primăvară în stradă,  
Dar n-a rămas nimic.

**Carla Barbu, XI G**

**Iubire ștearsă**

Mereu tot la tine mă gândesc  
Și simt ca îneebunesc,  
Pentru că, oricât m-aș schimba,  
Tot pe tine-n inimă te voi purta.

Gândul că nu te voi mai vedea,  
Îmi străpunge liniștea  
Și o lacrima pe obraz mi se scurge,  
În timp ce inima se frânge.

Știu că inima ta nu-mi aparține,  
Și dragostea ta n-o pot obține,  
Însă dragostea pentru tine mă apasă,  
Iar tu vrei ca ea să fie ștearsă...

**Sabina Martiș, XIS**

**Toamnă târzie**

Ochii-mi împăienjeniți se pierd în ceață  
Și văd căzând cadavre... cerul îl străbat  
Prin ploaia neîncetată.

Ecoul repetat al tunetelor liniștea răzbate,  
În pustiul înconjurat de trupuri fără viață,  
Al căror trosnet mă străbate...

**Sabina Martiș, XIS**



### O șansă

Mă îndrept spre infinit,  
Pe o cărare fără de întoarcere...

O viață ai, scurtă, lungă, nu contează.  
Tu o poți face frumoasă  
Și pentru asta ai o singură șansă,  
Așa că fiecare secundă utilizează.

Secundă, minut și chiar și oră,  
Nu o să mai poți repeta.  
Odată ce ziua zboară,  
Ea nu se va mai repeta.

Iubește-te așa cum ești,  
Urât, frumos sau cum te vezi.  
Dacă nici măcar tu nu mai crezi,  
Atunci nimeni nu va ști cine ești.

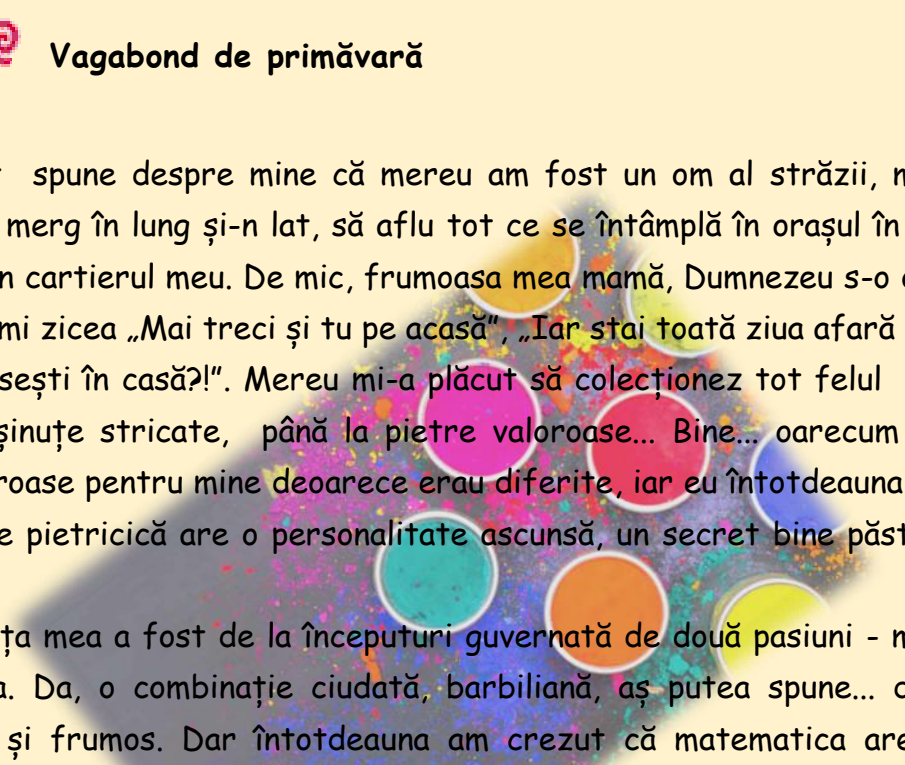
Impune-te, spune-ți punctul de vedere  
Și vei vedea că ai o șansă,  
Altfel, vei rămâne o umbră ștearsă,  
Pe care toată lumea o să o renege.

**Sabina Martiș, XIS**

### Tu...

Ești o stea în constelații care  
luminează cerul,  
Se vor stinge generații  
Până-ți vor afla misterul.  
Ochii tăi ca două perle  
Chipul tău îmi dă putere...  
Tu ești fata cea frumoasă,  
Cu sufletul cel bun,  
O zeiță Afrodita...  
Flori prin parcuri nu mai sunt,  
Frumusețe de femeie,  
Tu la inimă mi-ai pus cheie!

**Răzvan Covaci XIS**



## © Vagabond de primăvară

Pot spune despre mine că mereu am fost un om al străzii, mereu mi-a plăcut să merg în lung și-n lat, să aflu tot ce se întâmplă în orașul în care stau, mai ales în cartierul meu. De mic, frumoasa mea mamă, Dumnezeu s-o odihnească în pace!, îmi zicea „Mai treci și tu pe acasă”, „Iar stai toată ziua afară și-mi aduci tot ce găsești în casă?!”. Mereu mi-a plăcut să colecționez tot felul de lucruri, de la mașinuțe stricate, până la pietre valoroase... Bine... oarecum valoroase, erau valoroase pentru mine deoarece erau diferite, iar eu întotdeauna am crezut că fiecare pietricică are o personalitate ascunsă, un secret bine păstrat de mii de ani.

Viața mea a fost de la începuturi guvernată de două pasiuni - matematica și pictura. Da, o combinație ciudată, barbiliană, aș putea spune... de rațiune, echilibru și frumos. Dar întotdeauna am crezut că matematica are frumosul ascuns printre legile ei dure, iar arta duce ființa la un echilibru matematic... Deci, cumva, lucrurile așa se legau în mintea mea.

Am decis să merg pe acest drum de „vagabond” urban într-o primăvară, când am început să văd lumea mai colorată, mai liberă, mai fericită. Ieșisem de câțiva ani din facultate și... nu știu cum... m-am făcut profesor de matematică la un liceu pe undeva, prin oraș. Intram la ore cu speranța că îi voi face să vadă, să înțeleagă că matematica e în toate, peste tot, dar în schimb, vedeam eu cum aproape fiecare copil venea la ora de matematică cu o dezamăgire pe față, de parcă ar fi dispărut ceva din viața lor. Eu eram fericit, dar oricât de mult aș fi încercat să-mi fac elevii să fie și ei, nu puteam. „Dom' profesor, cu ce o să ne ajute pe noi atâta matematică?”, „Auziți, or să mă ajute pe mine integralele să-mi calculez taxele?”. Cum să le explic că... Da! Vei înțelege viața, vei gândi, vei fi liber!... când deja mulți dintre ei munceau, lumea în care se născuseră îi forțase prea devreme să se încătușeze. Întrebările astea mă puneau și pe mine pe gânduri câteodată. Așa că m-am hotărât să fiu ceea ce mi-am dorit mereu, un om liber!

Voiam să simt că am suflet de om, să port haina ce mi-o doresc, nu să fiu condus spre același sfârșit la care voi ajunge și singur. Te naști, înveți, ajungi ceva, ești bătrân, asta a fost viața. Viața trebuie trăită, trebuie simțită. Am ales să mor în artă, nu îngropat în nimic. Acest cuvânt, „vagabond” mă definește, pe

mine și pe a mea viață liberă, independentă. Am ales să fiu „vagabondul vieții mele... măturător de praf de stele”, cum spune cântecul. Într-o astfel de junglă, trebuie să faci tot ce poți să rămâi în viață... fără regrete!

Ce fac acum? Sunt colecționar, exact cum mi-am dorit de mic. Sunt un om ce ajută societatea, o curăță așa putea spune. „Muncă în folosul comunității”, adun tot ce înseamnă sticlă, hârtie, practic reciclez... gunoiul altora, comoara mea! Pe stradă sunt poreclit „Vagabond de primăvară” deoarece iubesc tot ce înseamnă primăvară, odată cu apariția ghiocelului apar și eu. Atunci încep să desenez peisaje și mai ales portrete. La fiecare portret apare o coroniță de flori, iar la fiecare peisaj, un câmp invadat cu ghioceli. Văd fiecare copil ce-și roagă părintele să-l lase să vină la mine pentru un desen, văd fericire pe fiecare chip ce-mi stă în față, mai ales la portretele de primăvară. Simt că oamenii își încep primăvara prin desenele mele, sunt captivați de povestea pe care o desenez pe o simplă foaie de hârtie. Atunci simt că-s un om împlinit, că am ales drumul potrivit. În mijlocul orașului și al oamenilor caut peste tot peisaje, flori, fluturi, tot ce înseamnă frumusețe. Asta este viața mea, cotrobăi prin sertarul primăverii, căutându-i sufletul.

→Semnat,

**Vagabondul primăverii**

**Marian Bizim, XI G**

**Prof. coord. Georgiana Chițu**

Surse foto:

<https://romaniaonline.info/wp-content/uploads/2016/10/cromoterapie.jpg>

<https://images.unsplash.com/photo-1415509038608-afca35072cff?ixlib=rb-0.3.5&s=ea12f3f3a3a9e50b006b6717779d64dd&w=1000&q=80>





## Visul

Este pustiu. Nimeni nu mai este și parcă o frică mă cuprinde... o frică de singurătate. Pe scaunul gol, parcă stă cineva, dar nu. Este doar o iluzie. Deși... totuși, parcă văd ceva, pe cineva. Oare cine să fie? Un înger păzitor sau un demon înspăimântător... Din nou, îmi dau seama că este doar o iluzie. Nimic mai mult. Aud o voce șoptindu-mi să mă apropii și să mă așez pe scaun. Mă sperii, dar o ascult. Mă apropii de scaunul gol și mă așez. În fața mea, văd o siluetă. Ceva necunoscut. Acea siluetă îmi șoptea din nou să nu mă sperii și să închid ochii. Am ascultat-o. I-am închis. M-am trezit într-un loc infinit. Într-un univers paralel. Totul era întunecat. Nu știam ce se întâmplă. Acea siluetă a apărut iar și iar și îmi zicea să nu mă sperii. Îmi zicea să fiu calm. Nu se va întâmpla nimic rău. Se va întâmpla doar ceea ce voiam eu. Ce îmi doream eu se va întâmpla. Și mi-am dorit. Mi-am dorit să fiu împreună cu familia mea, acasă.

M-am trezit în sufragerie, alături de toată familia. M-am dus la geam. Pe stradă erau oameni. Nimic nu mai era pustiu. Totul a revenit la normal. Aceași voce o aud din nou, spunându-mi: „De fapt, tu nu ți-ai dorit să fii cu familia ta, ți-ai dorit ca pustietatea să dispară! Deși, în tine ai o viață întunecată, în realitate, ai o viață colorată. Ai familie și prieteni. Cea mai mare comoară. Nu uita! Ești bogat. Și această avere nimeni nu ți-o poate lua!”. În gândul meu, i-am mulțumit, apoi am simțit o mână pe umăr și o mângâiere pe obraz. M-am uitat în jurul meu, nu era nimeni aproape de mine. Atunci mi-am dat seama. Nu era nici înger păzitor, nici demon înspăimântător. Era iubita mea. Murise în urmă cu un an, într-un accident de mașină. Acest semn, cu o mână pe umăr și cu alta mângâindu-mă pe obraz, îl făcea atunci când eram trist. Am zâmbit. Atunci mi-am dat seama că ea încă este lângă mine. M-am liniștit!

Cosmin Veiner, XII D

 Frunza

Se bucura de căldura soarelui stând la umbra unui nuc. Întinsă pe iarba crudă, Alma privea spre coroana înverzită a nukului ce îi aducea umbra dorită. Gândea la cât de mult ar fi vrut să înțeleagă legile naturii. Închidea ochii și inspira mirosul umed al fructelor de pădure care îi inundau plămâni. O grimasă de plăcere îi apărui pe față. Da! Aici îi era locul între frunze, pe iarbă, pe pământ. Doi porumbei, pe firele de electricitate, se certau de zor. Crengile bătrânului nuc se aplecau leneșe sub adierea ușoară a vântului de început de vară. Uma deschise ochii. Ca într-un vals, frunzele se legănau sub privirile ei. Cu viclenie, gânduri stranii i se strecurau în minte.

Își împreună mâinile sub cap, zicându-și: cum pot să îmi golesc mintea să primesc tot ce vine de la mine? Auzi niște pași și își ridică capul între palme. Se apropia moș Alexe, bătrânelul singuratic al satului. Mai tot timpul îl vedeai pe afară, ba făcând o plimbare pe dealurile satului, ba ieșind la cules de ciuperci în apropiata pădurice. Omul se gospodărea singur, cum știa el cel mai bine. Era cunoscut ca cel mai bun cioplitor în lemn din sat. Se spunea că e atât de bun, încât și oțelul i se supunea mâinilor lui de sculptor. Se făcea că astăzi, moș Alexe să pară cam abătut, pătruns de gânduri întunecate, lucru rar întâlnit la bătrân. Venea din sat cu o incoerență în pași. Toiagul îl ținea absent în mână, ghidat de nevăzut să păstreze ritmul bătailor lemnului pe cărare.

- Ziua bună, moș Alexe! Îl salută Alma, surprinsă însă de starea lui. Bătrânul părea să nu o audă. Înainta cu privirea goală.

- Sănătate, moș Alexe! repetă Alma, de data aceasta cu un ton mai ridicat al vocii. Bătrânul tresări într-un târziu, parcă trezit din reverie, privind speriat în urma lui. Expresia feței îi dădea nedumerirea și dezorientarea faptului că nu își putea da seama cum a ajuns în acest loc, pe această cărare! După ce realizează unde se află, privi în ciudat spre cea care îi dăduse atât de energic bună-ziuă, plecând și el ușor din cap ca răspuns la salut. Abia atunci o văzu pe fată la baza nukului și se apropie de ea.

- Bună ziua, drăguțo! Dar ce faci tu aici?

- Mă bucur de frumusețea zilei și mănânc niște nuci cu poftă. Unde te îndrepti mata, moș Alexe?

- Am pornit în căutare de lemn. Am nevoie de un lemn bun. Ei, fetițo, dacă îți voi spune va trebui să vii cu mine și să mă ajuți? Numai astfel, voi găsi lemnul potrivit dat de ele, stăpânele vieții lemnului.

- Nici nu încape îndoială, moșule, zise fata. Cu ce te pot ajuta? Alma se ridică dintr-o mișcare și se apropie grăbită de bătrân.

- Păi, pentru început, vom face o plimbare. Vino cu mine, și îi făcu semn cu mâna să îl urmeze.

Fata se hotărî voioasă și porniră prin pădure. La început, Alma observă că bătrânului îi era oarecum teamă de ceva: „privește atent în stânga și-n dreapta”, își zise ea. Ce poate străpunge cu ochii și cu mintea lui tulburată minunata liniște a pădurii?

Vântul adia ușor printre crengile aplecate ale copacilor de lângă marginea cărării. Mirosul de frunze putrede și crengi uscate îi cuprindeau nările Almei. Bătrânul nu scosese niciun cuvânt, mergea tăcut cu privirea plecată. Începu încet să murmure un cântec, un cântec straniu. Ceva din vocea lui semăna a frică. Alma asculta cântecul pornit din inima bătrânului și nu înțelegea nimic din cuvintele pe care le rostea.

- Uite! spune dintr-odată moș Alexe, oprindu-se să pipăie o frunză mare de un verde nemaîntâlnit. Iarba asta te va ajuta să îți oprești mintea. Te va ajuta să primești tot ce vine de la TINE, Alma! Bătrânul cu barba lată o făcu curioasă, iar ea aștepta ca moșul să îi spună mai multe cu privire la iarba aceea a minții. Ochii lui mici de până acum se dilatară, devenind foarte mari, iar mâinile i se subțiaseră.

- Dar cum se va putea întâmpla așa ceva? întrebă într-un târziu, nedumerită fata. Dacă ar fi fost atât de simplu... de ce nu o face toată lumea?, adăugă ea cu o voce curioasă.

Moșul își trase sufletul, respiră de trei ori adânc, strânse bastonul la piept și tuși puternic:

- Cum crezi tu că ar fi posibil ca toată lumea să știe de această plantă atât de fragilă, când ea te-a ales doar pe tine dintre atâtea flori? Tu le vei da liniștea, iar eu am să iau lemnul vieții pe care îl voi sculpta.

- Dar eu nu sunt floare...!

- Cu toții suntem, dragă Alma, într-un fel sau altul, zise acum doar mâna care stătea nemișcată, de ceva vreme, pe umărul ei.

- Dar..., nu avem timp! Haide, mănâncă frunza! spuse moș Alexe, mai hotărât.

Alma nu înțelese spusesele bătrânului și începu să se teamă, regretând în sinea ei că a pornit cu el la drum. Se întoarse totuși cu spatele, voind să își amintească de tot timpul pe care îl parcursese cu bătrânul prin pădure, până la acest loc. Bătrânul nu îi mai vorbea, iar ea își spunea în gând: ...Nu, nu are ce să se întâmple rău. Îl simți pe bătrân neliniștit. În fine, mușcă din frunza zemoasă, iar restul din ea băgă în traistă.

- Repede! șopti vocea bătrânului din spate. Vino după mine! Vine momentul. Fata prinse mâna subțire și întinsă a bătrânului și, în mai puțin de o clipă, capul i se înfundă, o durere a timpanelor și un vuiet de tornadă din interior o amețiră complet. Nu vedea nimic.

Întuneric peste tot și în tot acest vid nu mai simțea decât mâna grea a bătrânului care o strângea puternic. În clipa următoare, vântul o trânti la pământ.

- Unde suntem? întrebă Alma când, în sfârșit, începuse să observe și să distingă obiectele din locul acela necunoscut, în care se afla. Bătrânul își potrivi straietele și începu să scruteze cu privirea împrejurimile. Alma sorbi din sticla pe care i-o dădu bătrânul și privea oarecum speriată împrejurimile. Rămase înmărmurită când pe genunchiul ei drept se așeză o umbră. O umbră atât de ciudată, încât o făcu pe biata fată să rămână o clipă fără suflare. Cu o rochiță de fum, cu petale în coroană și buze mici, umbra cenușie se prezentă Almei printr-o reverență:

- Gândurile nu sunt pentru tine toate, iar cuvântul este spirit însuflețit trimis cu o sarcină pe pământ. Tu nu ești decât purtătoarea lui.

- Lasă totul să curgă Alma..., se auzi vocea din interiorul ei.

Se întoarse spre bătrân. Dorea ca și el să se minuneze de mica umbră de pe genunchiul ei. Însă, bătrânul dispăruse parcă înghițit de întunericul prin care trecuse. Privi spre umbră și umbra dispăru și ea, lăsând un parfum de mac în urmă. Se ridică și începu să cerceteze frumusețea vegetală din poiană. Era un loc minunat. Copacii erau albaștri, florile erau roșii, iar iarba galbenă. Parfumurile se împerecheau pentru a da naștere vântului, iar vântul năștea cerul. Putea atinge lumina, se juca cu razele soarelui. Îi scăpă printre degete un mănunchi de umbre cenușii. Oh! Unde te-ai ascuns în tot acest timp? Se lăsă pradă sunetelor vindecătoare ale pământului ...

- Haide! Nu ai timp de pierdut! Îi spuse bătrânul Almei, apărut de nicăieri.

- Ai un baston nou și mult mai rezistent, bunicule...! Ai și o geantă!

- Nu le lua seama, micuțo! Îi zise scurt moșul. Ridică-te!

- Unde mergem?

- Spre lumină. Spre sud!

Și au pornit spre sud. Pe umărul stâng, i se așeză o altă umbră.

- Nu te încrede în tot ceea ce vezi! Îi zise umbra și dispăru.

- Ce nume or fi având vietățile astea? se gândi Alma.

- Despre cine vorbești? întrebă viclean bătrânul.

- Despre um... și se opri la îndemnul pe care i-l făcu bătrânul.

- Să știi că nu vei supraviețui aici mult timp, dacă nu îți mănânci toată frunza pe care ți-am dat-o în lumea de unde am plecat.

Bătrânul dispăruse din nou. Fata își simțea spatele rece și împietrit.

Deodată, se trezi alergând și nu știa în ce direcție să o apuce pentru că în fața ei, un drum se bifurca pe cinci cărări. Frunzele copacilor i se lipeau de față,

lăsându-i urme albastre: Nu, nu voi plânge, își zise atunci când, speriată și tulburată de toate aparițiile acelea neprevăzute care i se iveau ca din senin. Și nu înțelegea nimic ce se întâmpla cu ea și nici cum a ajuns aici și cât timp va mai sta. Își dorea atât de mult să fie acasă, iar toate acestea să fie un vis. Se împiedică de o piatră și, atunci, își pierde cunoștința când căzu cu fața la pământ. Întinse mâinile și așteptă căderea. Nu simți frunzele între degetele ei răsfirate așa cum ar fi trebuit să se întâmple. Privi în jur și observă cum umbre imense, cenușii dansau în jurul ei. Se simți ridicată, plutind în aerul pădurii. Își auzea numele strigat într-un zumzet care îi lungeau vocalele ce îl compuneau.

- Dansați, frumoasele mele! Dansați! Se auzi o voce răgușită din spatele umbrelor!

Alma încercă să distingă silueta din poziția în care se afla. Observă, într-un târziu, o mantie vișinie și un guler rotund de culoare neagră, iar pe lângă mantie atârnav două mâini subțiri și albe. Alma își spunea: Nu are picioare! Părul negru al apariției era tuns scurt și drept pe la tâmpile și în spate. Acea prezentă avea o siluetă regală, iar la un moment dat își întoarse privirea spre ea, o privire goală, dar pătrunzătoare.

- Oh! Atât reuși Alma să mai spună, înțelegând ce se petrecea.

- Da, micuțo! Vei sfârși ca ofrandă adusă Ielelor. Se vor bucura de sufletul tău neatins și pur!

Au început cu toate să râdă subțire și scrijelitor, un râs sinistru, absurd, cu poftă crudă a morții.

Ielele au luat forma unor senzualități feminine. Cu rochiile albe, dantelate se țineau de mână și priveau cu dor spre fata roșcată din mijloc. Unele cântau, altele zâmbeau, iar cealaltă dansau ritualic în numele ofrandei.

- Cât de frumoase sunt! Oh! se lăsă Alma pradă jocului Ielelor.

Triumfătoare, prezența regală schiță un zâmbet bolnav și începu să bată, punctând pământul cu bastonul. Ritmul unduia dansul frenetic. Undele dispersau parfum de migdale. Din pământ ieșeau mai multe Iele și toate se prindeau în dans.

- Gustos suflet trebuie să ai, roșcato! Nu am mai văzut o aură atât de pură! spuse cu o voce sufocată una dintre Iele.

- Ne vom completa, în sfârșit, curcubeul întunericului! spuse o alta.

Fata își lepădă treptat gândurile și sufletul în numele ritualului însă ritmul bătăilor îi aduceau aminte de ceva... ceva îndepărtat care lipsea acum din



memoria ei... Oh, nu! își aduse aminte. Moș Alexe! Reuși, în sfârșit, chinuită de gânduri, să strige: Almaaaaa, numele său, cu ultimele sale puteri.

Cineva sau ceva o trăgea în jos.

- Alma! se auzi un glas îngrijorat. Alma! Fata reuși să deschidă ochii și îl văzu lângă ea pe Filip, fratele ei mai mic. Dar cum.... Cum ai ajuns aici, Alma? o întrebă disperat Filip.

- Aici! se miră fata, aici sunt de când ai început să cânti...

- Să cânt?

- Da, să cânti, fratele meu drag și cântai atât de frumos, până să...

- Până să ce, Alma? Tu cântai în păduricea de la marginea drumului.

- Ei, lasă! Ideea este că ai adormit. Ai dormit până acum. Și se pare că ai avut un vis foarte ciudat...

Fratele ei avea acum aceeași privire goală ca a lui moș Alexe, dar pătrunzătoare. Închise ochii, își frecă cu palmele pomeții obrazilor și auzi în depărtare vocea bunicii care îi chema la masă. Înainte de a se ridica să pornească spre casă, observă lângă ea geanta bătrânului. O deschise și, în ea, era așezată partea care îi rămăsese din frunza pe care moș Alexe i-o dăduse să o mestece. Alma împietri pentru moment, nu înțelegea nimic. Vocea bunicii se auzi din nou. Strânse geanta la piept și porni în fugă spre casă. Dorea să păstreze taina și să se întâlnească a doua zi cu moș Alexe. Însă, avea să constate că bătrânul plecase în noaptea aceea din lumea celor vii.

**Andrei Vladimir Marica, X S**

**Prof. coord. Georgiana Chițu**



# PSIHOLOGIA, DRUMUL CĂTRE NOI ÎNSINE

## PSIHOLOGIA, DRUMUL CĂTRE NOI ÎNSINE

**De ce avem mai degrabă strategii negative de gândire și relaționare, decât strategii pozitive?**

Dacă următoarele situații ți se par familiare, atunci poți aprecia că de vină sunt scenariile negative de gândire sau ceea ce psihologii denumesc „Negativity Bias”:

- Ai luat un 10 la matematică sau la limba română, eveniment fericit pe care nu l-ai mai trăit din clasele primare ☺ și totuși gândurile tale sunt la cuvintele urâte pe care ți le-a adresat ieri persoana care crezi că te iubește;
- Ai fost pus(ă) într-o situație jenantă săptămâna trecută, în fața unor colegi de clasă, iar astăzi, deși ai aflat că sentimentele tale de dragoste sunt împărtășite, ești cu gândul la aceeași situație jenantă, pe care memoria ta ți-o redă viu și necruțător.

Una dintre explicațiile științei (psihologie, neurologie) este aceea că, în evoluția noastră ca oameni (Homo sapiens), am fost obligați să fim extrem de atenți la mediul înconjurător astfel încât să ne putem apăra de stimulii neplăcuți, potențial periculoși și, în același timp, să găsim stimulii plăcuți. Creierul nostru a învățat repede să ia decizii bazate pe compararea rapidă a stimulilor din jur iar, dacă are de ales între a fi atent la o bomboană sau la o înjurătură, va alege întotdeauna să fie atent la înjurătură, deoarece, nu-i așa, bomboana nu poate să ne facă prea mult rău, pe termen scurt, desigur ☺. Astfel, din copilărie, părinții și profesorii noștri ne orientează permanent atenția spre greșeli sau potențiale greșeli, care nu reprezintă altceva decât o sumedenie de stimuli neplăcuți, tocmai pentru a ne sprijini să-i identificăm rapid și eficient înainte ca tipul acestora (stimulii/greșelile) să ne facă un rău ireparabil.

Așadar, dacă vă găsiți în situația de a auzi permanent următoarele cuvinte: „ai grijă, să nu te îndrăgostești de o persoană nepotrivită” sau „ai grijă, să nu rămâi corijent(ă)/repetent(ă)” sau „ai grijă să nu iei note mici la disciplinele de Bacalaureat”, puteți înțelege că persoanele care vi le spun vă iubesc, doresc ce este mai bine pentru voi și, mai ales, își doresc să nu treceți prin aceleași greșeli prin care, poate, au trecut ele. De cele mai multe ori, adolescenții au tendința să interpreteze greșit aceste atenționări. Ei cred că persoanele din jur „le bat la cap”, „le plictisesc”, „le irită” pentru că nu au altceva mai bun de făcut. Această

interpretare greșită vine din lipsa de experiență de viață și din faptul că adolescenții preferă să învețe din propriile greșeli și nu din greșelile celorlalți.

Dragi adolescenți, nimeni nu vă poate opri din decizia voastră de a face greșeli și a învăța din acestea, dar vă rugăm ca, înainte de a vă decide, să stați de vorbă și cu noi: profesorii, părinții și consilierul vostru, astfel încât să învățați să faceți doar acele greșeli care nu vă pot afecta sănătatea, personalitatea, sufletul sau viața!

Al vostru consilier școlar,  
Daniela Drăghici

*„The negativity bias”, cunoscută și ca „the negativity effect”, este o noțiune care desemnează forța pe care o are receptarea negativului asupra pozitivului, în gândirea, simțirea și relaționarea interumană. Atunci când oamenii se întâlnesc cu evenimente pozitive și negative de intensități egale, evenimentele negative (de ex.: gânduri neplăcute, emoții neplăcute, interacțiuni sociale neplăcute, evenimente traumatizante/agresive) au un efect mai puternic asupra stării psihologice personale decât evenimentele neutre sau pozitive. Cu alte cuvinte, un eveniment cu adevărat pozitiv/plăcut are în general un impact mai redus asupra comportamentului și cogniției (gândurilor, interpretărilor) unei persoane, decât un eveniment la fel de intens, dar de natură negativă/neplăcut. ([https://en.wikipedia.org/wiki/Negativity\\_bias](https://en.wikipedia.org/wiki/Negativity_bias))*

# CRONICILE ADOLESCENTULUI

## CRONICILE ADOLESCENTULUI

### VREAU SĂ JOC!

de Lucian Blaga

-interpretarea textului-

Modernismul apare în literatura secolului XX și cuprinde toate acele mișcări artistice care exprimă o ruptură de tradiție, negând, în forme uneori extreme, epoca ori curentul care le-a precedat.

Lucian Blaga este unul dintre reprezentanții de seamă ai modernismului, alături de Tudor Arghezi și Ion Barbu.

Opera blagiană „Vreau să joc!” este o poezie eclectică prin care autorul își exprimă crezul artistic cu privire la problematica religioasă „[...] să joc, cum niciodată n-am/ jucat/ Să nu se simtă Dumnezeu/ în mine/ un rob în temniță-încătușat”. În aceste versuri putem distinge nevoia eului de păstrare a ludicului, care simbolizează inocența specifică vârstei copilăriei, pentru ca sufletul său curat să-l țină pe Dumnezeu aproape.

Titlul poeziei este reluat în primul vers al poeziei, alături de interjecția „O”, ce dă poeziei o notă de oralitate. Acest procedeu demonstrează îmbinarea stilurilor estetice, trăsătură specific modernistă.

Verbul „a juca”, întâlnit la întreg nivelul textului, ilustrează două atitudini ale eului liric. Prima atitudine este una ludică, cunoașterea fiind percepută că un joc al copilăriei „O, vreau să joc”. A doua atitudine apare sub forma unei vitalități excesive, redată de setea de cunoaștere a tainelor celeste.

Repetiția verbelor la modul conjunctiv prezintă gradat înșiruirea acțiunilor specifice condiției umane de la naștere până la moarte.

Nevinovăția (cu care fiecare dintre noi se naște) și bunătatea sunt evidențiate prin primele două versuri ale poeziei, unde apare întâia marcă a conjunctivului - „să joc”. Apoi, la nivelul textului, este sugerată setea de cunoaștere care crește odată cu vârsta; iușeala și viclenia sunt reprezentate de



*săgeata* ce va varsă și de *sânge*, pentru a sătura această sete de cunoaștere, pentru atingerea idealului.

Totodată, se evidențiază și nevoia depășirii condiției umane prin cunoașterea luciferică, dar și prin creație, amândouă fiind redată în text prin simbolul *luminii*. În cele din urmă, apare comuniunea om-divinitate, redată prin moartea trupească. De această dată, moartea apare ca trecere prin „valuri de lumină”, ca o poartă în spatele căreia misterele universului se vor desluși; moartea apare ca desăvârșire a destinului și atingere a idealului.

În concluzie, Blaga creează un univers liric dublat de conținutul filosofic, astfel încât conceptele filosofice devin repere de interpretare a poeziei, demonstrând faptul că opera blagiană este o creație modernă.

**Ana-Maria Matei, XII F**  
**Prof. coord. Mara Manta**

 **SCRISORI CĂTRE EMINESCU**

(Materiale propuse pentru participarea la Concursul Național de Creație Literară  
„Scrisori către Eminescu“)

 **31 martie 2018**  
**Scrisoare**

Din umbra veșnicelor nopți,  
Unde acum un veac te-ai cufundat  
În nori, în stele și-n ceruri 'nalte,  
Eu, de aici, de pe acest ținut uscat  
În care te plânge o Românie întreagă,  
Te strig...  
Din aripi bătând înspre al tău poetic murmur,  
Scriu o scrisoare către tine, „geniu 'nalt si mare“!

La noi coboară-acuma, la noi suflete-amare,  
Deși a ta liră de-a surda o să bată,  
În lumea asta nouă, prostia e în floare!  
Necinstea-i la putere,  
Dreptate nu există, dreptatea-i pentru ei!  
Vino acum, îndată!  
„Zdrobește orânduiala cea crudă și nedreaptă  
Ce lumea o împarte în mizeri și bogați“!

Tot acolo-s panglicarii ce dansează ca pe funii,  
Cu destinul țării noastre, ei se joacă în saloane.  
Vor privi într-o zi cu spaimă când va trece timpul lor,  
Toți acești falși patrioți ce vând basme și minciuni,  
Ce vânează numai banul, și câștigul fără muncă  
„Chintesență de mizerii, de la creștet până-n talpă“  
Vor simți pe pielea lor puterea acestui popor.

Soarta noastră, a tuturor, e călcată în picioare!

Copiii pleacă-n pribegie, plini de visuri ne-implinite.  
Rămân părinții singuri să strige-nveninați:  
Blestem să pice, Doamne, pe cei ce ne-ați forțat  
Să ne-alungăm urmașii-n lume  
Pentr-o pâine!

Privește, tu, Hyperion, spre-aceste lucruri pământești,  
Tu, care-n lumea ta trăiești... nemuritor și rece,  
Privește înspre noi, și-aruncă o rază de speranță,  
Peste-ale vieții valuri, „deșerte idealuri”...  
Scoboară-te din ceruri și luminează mintea  
Acelora de-aci... care au mai rămas!

Domn al gândirii noastre și peste-al neamului suflet,  
Speranța pentru noi, licăr timid de stele,  
Înger de pază, putere din înalturi,  
„Coboară-n jos” și-aruncă-ți cuvântul peste toți  
Acum în ultim ceas, `nainte de pieire,  
Din beznă să ne scoți cu-a ta lumină vie!

Către tine, Luceafăr întru eternitate,  
Eminescule, unică speranță.

Cu admirație, un suflet naiv și înverșunat,  
**Anna-Izabella Aroș, XI G**  
Prof. coord. **Georgiana Chițu**



„Căci toți se nasc spre a muri/ Și mor spre a se naște"- *Luceafărul*

Duminică, 1 aprilie 2018

Dragul meu Emin,

Am acceptat această provocare de a-ți scrie, fiindcă e un prilej unic pentru a-mi exprima admirația și prețuirea. E târziu! Ca în fiecare seară, mă refugiez în lectură pentru a mă detașa de tumultul de peste zi. E lumea mea, o lume pe care m-ai inspirat să mi-o creez și în care, în momentele grele, mă pot refugia.

Tu m-ai învățat că iubirea este pretutindeni și nimeni nu poate scăpa fără să fie robit de aceasta („Fie omul cât de mândru/Tot la dragoste se pleacă" - *Strigături*, Mihai Eminescu). M-ai învățat că iubirea este spontană și vine pe nepregătite (*Înger și demon*, Mihai Eminescu). Prin poezia *Fiind poet păduri cutreieram*, mi-ai arătat cât de magică poate fi natura privită de aproape; ce refugiu idilic poate deveni acesta... poate că perspectiva ta asupra lumii este foarte diferită de a altora sau de a mea, fie prin dorința ta de a aspira către idealul cunoașterii, fie, poate, doar prin simplitate... încă nu-mi pot da seama. „Nimic e pentru mine ce pentru lume e mult" spuneai în poezia *Ca o făclie*, acesta frază arătând atât singularitatea, individualitatea ta în lume, cât și viziunea ta de geniu asupra lumii.

Te apreciez foarte mult, întrucât ți-ai rupt sufletul bucată cu bucată și ni l-ai dăruit nouă cu iubire, cu măiestrie și fără să regreti cele scrise sau trăite, până în momentul în care te-ai stins. Ai reușit să îți transpui trăirile cu o îndemânare greu de atins până astăzi.

În ciuda unicității, a viziunii tale asupra lumii și asupra vieții, ai reușit să supraviețuiești, refugiindu-te în natură și în scris. Ai lăsat în urmă capodopere apreciate și invidiate chiar de poeții și scriitorii străini.

Mi se pare că opera ta cea mai profundă și reușită este *Luceafărul* pentru faptul că ai integrat toate genurile într-o sigură opera literară, dar și pentru că, citind interpretarea lui Tudor Vianu, am înțeles că te-ai transpus în pielea personajelor pentru a arăta etapele pe care le-ai parcurs și suferințele pe care le-ai îndurat pentru a ajunge la acest nivel de neegalat. Astfel, l-ai creat pe Cătălin pentru a-ți arăta stadiul inițial, cel de om obișnuit, apoi pe fata de



împărat, descriind omul care aspiră spre absolut și, în final, pe Hyperyon, omul de geniu.

Cred că nu vei înceta niciodată să mă uimești. Prin fiecare lectură te descopăr și mă redescopăr, mereu altfel. M-ai uluit prin multitudinea și varietatea operelor tale: de la proză (un exemplu de basm fiind *Făt Frumos din Lacrimă*) la versuri (*Ușoare sunt viețile multora...*), rugăciuni (*Rugăciune*), colinde (*Colinde, Colinde*) și chiar nuvele (*Sărmanul Dionis*). Surprinzătoare este și varietatea stilului fiecărei poezii, individualizate atât prin structură, cât și prin temă și, mai ales, profunzime. M-ai surprins și prin valorificarea aforismelor latinești (*Non idem est si duo dicunt idem*) pe care le-am regăsit în poezia *Noi doi avem același dascăl*, dar și prin faptele istorice (din poezia *Calul troian*) și critica adusă la adresa societății („Oricare cap îngust un geniu pară-și/ Cu versuri, goale de cuprins, să placă” versuri pe care am avut ocazia să le citesc în poezia *Oricare cam îngust*). Toate aceste aspecte pe care am ținut să le evidențiez accentuează încă o dată geniul tău neconținut și unicitatea ta în întreaga lume.

Din punctul meu de vedere, ești întruchiparea literaturii românești. La nivelul culturii românești, activitatea ta poate fi considerată mai importantă decât cea a lui Shakespeare în Anglia sau a lui Goethe în Germania, pentru că tu nu ești un simplu poet, ci o conștiință de cultură completă, după cum susținea filosoful Constantin Noica.

Te admir foarte mult și sper ca, de acolo de unde ești, să simți și să vezi prețuirea noastră, a tuturor! Îți mulțumesc!

Cu drag,

**Sabina Martiș**

**Martiș Sabina, XIS**  
**Prof. coord. Mădălina Bondoc**



„Azi adeseori femeia, ca și lumea, e o școală,/ Unde-nveți numai durere”,  
Scrisoarea II

București, 24 martie 2018

Eminul meu drag,

Cu emoție în suflet, mi-am luat inima în dinți în astă zi de primăvară crudă să mă raportez la tine ca la cineva care îmi aparține, pentru că, dragul meu intelectual, am ajuns să te cunosc prin opera ta, să simt trăirile tale, iar tu, stea ce veșnic strălucești, ai câștigat o mare parte din sufletul meu.

Prin tine am învățat că iubirea e un sentiment mistuitor, că nu există jumătăți de măsură. Dacă ai ști că ard de nerăbdare să te văd, Luceafăr pe boltă neagră, să îți citesc gândurile mele, să îți povestesc trăirile mele de peste zi. O, suflet bun și drag! Câteodată nici eu nu mă înțeleg... Cum să iubești o fantasmă a trecutului? Cum să îți găsești liniștea doar atunci când îți zărești strălucirea în întunericul nopții? Dar, probabil, cum ai spus și tu, „femeia e o școală, unde-nveți numai durere” și m-aș fi urât dacă aș fi cutezat să aduc în suferință al tău suflet măiastru. Nu mi-aș fi dorit ca brațele mele să te învețe lecția dăruirii, buzele-mi să-ți șoptească din dulceața atât de otrăvitoare a pasiunii sau ochii mei să te atragă în mirajul unei iubiri eterne. Pentru că eu sunt o simplă muritoare, dar tu, prin cuvintele lăsate moștenire neamului, vei dăinui veșnic! Poate ai fost rănit prea mult în iubire, poate mângâierile Veronicăi au fost cel mai puternic drog al tău, și, fără să îți dai seama, te-ai trezit într-un abis, încercând să ții în echilibru comunitatea și regulile ei, dar și iubirea. Însă cred cu tărie că acum sunteți fericiți în eternitate, iar ea nu mă privește pe mine, un om efemer, cu rivalitate. Sunt o visătoare ce speră în taină ca tu să-i devii înger păzitor, să-i veghezi pașii, să-ți demonstreze că nu toate femeile sunt „cărți” ce te învață doar durere, că unele sunt suflete calde și pline de gingășie. Parfumul lor te ademenește într-un joc primăvărativ etern, iar brațele lor nu sunt asemeni lanțurilor, ci mai cu seamă asemeni lăstarilor cruzi, ce-ți gâdilă și mângâie chipul. Unele femei sunt capabile de sacrificiu, ar da orice ca persoana de lângă ele să fie fericită, împlinită, cum și unii bărbați sunt mișei. Lumea a devenit un loc în care etica și moralitatea sunt principii învechite, iar mie îmi este teamă că-mi pierd sufletul prin ea. De aceea ți l-am dăruit ție... Nu-l vei distruge, nu-i așa?

Pentru că tu, mai mult ca oricine, știi ce înseamnă să-ți pierzi sufletul, să te pierzi pe tine.

În încheiere, vreau să îți mulțumesc pentru că mă asculți în fiecare noapte și mă mângâi cu razele tale reci atunci când adorm la fereastră, dar, mai ales, datorită faptului că mă faci să strălucesc asemeni unui diamant, asemeni ție, deși sunt doar un ciob de sticlă!

Rămâi cu bine, suflet drag!

Ana

**Ana-Maria Matei, XIIF**

**Prof. coord. Mara Manta**



**Sursă foto:**

[https://www.timpul.md/uploads/modules/news/2012/01/30245/658x0\\_Eminescu800x.jpg](https://www.timpul.md/uploads/modules/news/2012/01/30245/658x0_Eminescu800x.jpg)



Maria Hâncu, XIF



Alexandra Bozorină, XIIF

# VIAȚA PRIN OCHII ADOLESCENȚILOR

## VIAȚA PRIN OCHII ADOLESCENȚILOR



### ROMANIA SEEN BY FOREIGN STUDENTS

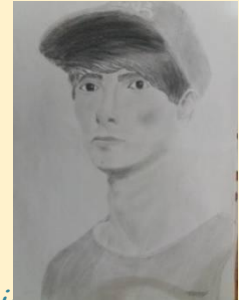
■ *As a foreign student, I think Romania is full of interesting places to visit on a weekly basis. It is a green country, full of nature and beautiful places. I hope to visit more of them.*

*The weather is different in each of the four seasons, which is very nice, if you think that we only have two seasons in my country. Here, it can be very hot during the summer, but very cold during the winter.*

*Romanians are nice, hard-working people and I noticed that people seem to like dogs a lot, as there are many people who walk their dogs in my neighbourhood.*

*I have visited many places, but Romania is my favourite.*

*Mimi, from Myanmar*



■ *Ca elevă din străinătate, cred că România este plină de locuri interesante pe care să le vizitezi în fiecare săptămână. Este o țară verde, plină de natură și locuri frumoase. Sper să vizitez multe dintre ele. Vremea este diferită în fiecare anotimp, ceea ce este foarte frumos, când te gândești că în țara mea avem doar două anotimpuri. Aici poate fi foarte cald vara, dar și foarte frig iarna!*

*Românii sunt oameni drăguți și muncitori și am observat că le plac câinii foarte mult, fiindcă sunt mulți oameni care își plimbă câinii la mine în cartier.*

*Am vizitat multe locuri, dar România e preferata mea.*

**Mimi, din Myanmar**

■ *As a foreign student, I think Romania has a very different culture and traditions from the Middle East. Romania's beauty is in simplicity and nature, most Romanian people are very chatty and friendly, but some are very isolated and cold.*

*I've noticed that a common problem in Romania is the lack of attention towards some teenagers, since a lot of parents fly abroad and leave their children behind with other family members who might not understand the new generation very well, so children start depending on some toxic friends which*

*leads them towards the wrong path (smoking, drugs, etc.) and they are not taught that sometime in the future they will regret these habits.*

*Romania is a very beautiful country with a beautiful climate, getting bored is almost impossible because you can easily travel to destinations and discover new areas!*

*In my opinion, the bad side of living in Romania is that saving up is difficult after Romania's rough past with communists; your salary is the amount of money you need to survive, nothing extra for future plans.*

*As a person who's a fan of nature, Romania is full of that! It is rich with nature and so many beautiful places to discover and learn more about. I will definitely visit as many places as I can this summer holiday!*

*Denise, from Jordan*

■ Ca elevă din străinătate, cred că România are o cultură foarte diferită de Orientul Mijlociu. Frumusețea României se află în simplitate și natură, majoritatea oamenilor sunt vorbăreți și prietenoși, dar unii dintre ei sunt foarte izolați și reci.

Am observat că o problemă obișnuită în România este lipsa de atenție față de unii adolescenți, fiindcă mulți părinți pleacă în străinătate și își lasă copiii cu alți membri ai familiei, care s-ar putea să nu înțeleagă foarte bine noua generație, astfel încât copiii depind de prieteni „toxici” care îi duc pe căi greșite (fumat, droguri) și nu sunt învățați că vor regreta aceste obiceiuri mai târziu. România e o țară foarte frumoasă, cu o climă bună; e aproape imposibil să te plictisești, fiindcă poți călători ușor și descoperi noi locuri!

În opinia mea, partea rea a traiului în România e faptul că e greu să economisești, ca urmare a trecutului dificil de pe vremea comunismului; salariul e exact cât să supraviețuiești, nimic în plus pentru planuri viitoare.

Pentru o persoană care iubește natura, România e plină de așa ceva! Are multe locuri frumoase de descoperit și despre care să înveți mai multe. Voi vizita, cu siguranță, cât de multe locuri în vacanța de vară!

**Denise, din Iordania**

## © E și planeta mea!

Terra este singura planetă locuibilă pentru noi, oamenii. Deși de-a lungul timpului oamenii de știință au descoperit câteva planete asemănătoare pământului, niciuna nu se compară cu a noastră.

Ar trebui să ne considerăm norocoși și să fim recunoscători pentru acest lucru. De asemenea, trebuie să înțelegem pericolul poluării, până la urmă cu toții respirăm același aer. În țările extrem de poluate precum China, oamenii poartă măști anti-poluare deoarece aerul este irespirabil în zonele puternic industrializate.

Acest lucru încă nu este un pericol global în vremea noastră. Dar nu ar trebui să ne gândim doar la noi, chiar dacă trăim într-o perioadă relativ bună, gândiți-vă la generațiile viitoare și la lumea pe care le-o vom lăsa lor.

Planeta și natura nu trebuie salvate, ele au supraviețuit unor dezastre și mai mari. Natura se adaptează ușor, problema este că noi, oamenii, nu vom putea supraviețui acestei schimbări. Nu este vorba despre salvarea naturii, ci a omenirii!

**Andrei Radu, X G**

Terra este planeta pe care noi locuim. Această planetă este singura unde găsim forme de viață, în timp ce pe celelalte planete nu se găsește așa ceva, cel puțin nu au fost descoperite până în momentul de față.

Pământul este a cincea planetă ca mărime din sistemul nostru solar și a treia planetă de la Soare. Noi, ca locuitori ai acestei planete, avem obligația de a o proteja pentru o viață mai bună și liniștită.

Primele măsuri pe care ar trebui să le luăm ar fi să ne impunem anumite lucruri, precum: să nu mai aruncăm deșeurile în locuri nepermise, să nu mai poluăm apele și mediul înconjurător, să interzicem pe cât posibil pescuitul necontrolat etc.

Pentru a ne ajuta planeta să nu se degradeze, trebuie să fim mai atenți la ceea ce ne înconjoară. Micile noastre gesturi, pe care le credem inofensive, au ca urmare degradarea solului și a pânzei freatice.

În prezent, nu mulți oameni se mai ocupă de protejarea planetei noastre. Majoritatea oamenilor încă nu își dau seama că odată cu dispariția Terrei am dispărea și noi.

Rezultatul defrișării pădurilor, al pescuitului în locuri nepermise sau al poluării apelor este acela de a ne limita nouă durata de viață pe această planetă.

Principalele probleme cauzate de poluare, în viitor, vor fi cele de sănătate (bolile, malformațiile) și neputința de a mai respira un aer curat, acesta fiind plin de substanțe toxice.

Trebuie să ne gândim că ar fi bine să lăsăm Pământul curat pentru copiii noștri și generațiile viitoare ce vor veni.

Ar trebui să fim conștienți că le facem acestora rău, dar, până atunci, în principal nouă.

**Denisa Rădoi, XIF**

Există câteva lucruri pe care le putem face pentru a proteja și noi mediul înconjurător, în loc să fim numai consumatori și atât. Conservarea Pământului pornește de la mine, de la tine... și mai apoi se vor schimba și industriile și ce mai trebuie schimbat. Noi trebuie să luăm atitudine, apoi îi vom determina și pe ceilalți să păstreze și să respecte Mama Natură, care ne susține viața din toate punctele de vedere. Ea poate trăi fără noi, dar noi fără ea nu putem...

1. Putem înlocui becurile normale cu unele economice. În ultima vreme au apărut mai multe firme, cu prețuri mult mai acceptabile.
2. În locul detergentului clasic pentru spălatul rufelor, putem folosi nuci de săpun, care sunt biodegradabile și care după folosire pot fi utilizate ca îngrășământ pentru flori. Nucile de săpun cresc în copac și au proprietăți de saponificare.
3. Clorul este foarte nociv atât pentru oameni, cât și pentru mediu! Pentru albirea hainelor puteți folosi, în locul clorului, bicarbonat de sodiu, iar pentru dezinfectare, oțetul.
4. O alternativă pentru balsamul de rufe care este iritant pentru piele și nociv pentru mediu ar fi să puneți câteva picături de ulei esențial cu mirosul preferat de dvs. pe o bucată de material textil pe care să o introduceți în cuva mașinii de spălat la fiecare spălare. Rufele vor mirosi minunat!
5. În timp ce ne spălăm pe dinți, putem închide robinetul. Economisim astfel 6 litri de apă de fiecare dată când ne spălăm pe dinți.
6. Trebuie să avem grijă să reparăm bateriile care picură. Se adună o pierdere mare de apă în decursul unui an de zile.
7. Protejăm mediul și dacă folosim produse biodegradabile de curățare a casei și produse ecologice de întreținere personală. De asemenea, sunt bune și pentru sănătatea noastră.



8. Nu aruncați la chiuvetă uleiul folosit la gătit. Poluează foarte mult. Îl puteți pune într-o sticlă sau borcan și să îl aruncați la gunoi.
9. Nu lăsați încărcătorul telefonului mobil în priză după ce s-a încărcat bateria. Dacă faceți acest lucru, se pierde 95% din energie - de fapt numai 5% este necesară pentru încărcarea telefonului tău.
10. Nu lăsați luminile aprinse și nici televizorul sau alte aparate electronice. Scoateți-le din priză atunci când nu le folosiți. Veți economisi multă energie.
11. Nu aruncați mâncarea. Cumpărați și gătiți doar cât consumați. Eventual, dacă rămân resturi, dați-le animalelor de pe stradă.
12. Nu lăsați gunoaie în locuri din natură (mare, munte, pădure...)
13. Pentru cumpărături folosiți o sacoșă din textil. Nu mai cumpărați sacoșe din plastic, chiar și biodegradabile. La fabricarea sacoșelor de plastic se folosește petrol. Gândiți-vă cât de mult poluează în momentul reciclării lor.

Ana Maria Ninu, XIF

De mii de ani încoace, oamenii își trăiesc viața pe această planetă minunată, care nu s-a zgârcit și le-a oferit din bogățiile sale, cele necesare supraviețuirii.

Au trecut generații după generații și am putea spune că fiecare generație a dus la „îmbolnăvirea” planetei, mai mult sau mai puțin, și uite așa, încetul cu încetul, ajungem în zilele noastre, zile în care poluarea și lucrurile dăunătoare planetei sunt la orice pas.

De când eram o copilă mi-a plăcut natura. Trăind departe de aglomerația orașului, am avut prilejul de a cunoaște ce înseamnă să trăiești într-un loc liniștit, cu aer curat, înconjurată de un peisaj care cu greu poate fi descris în cuvinte.

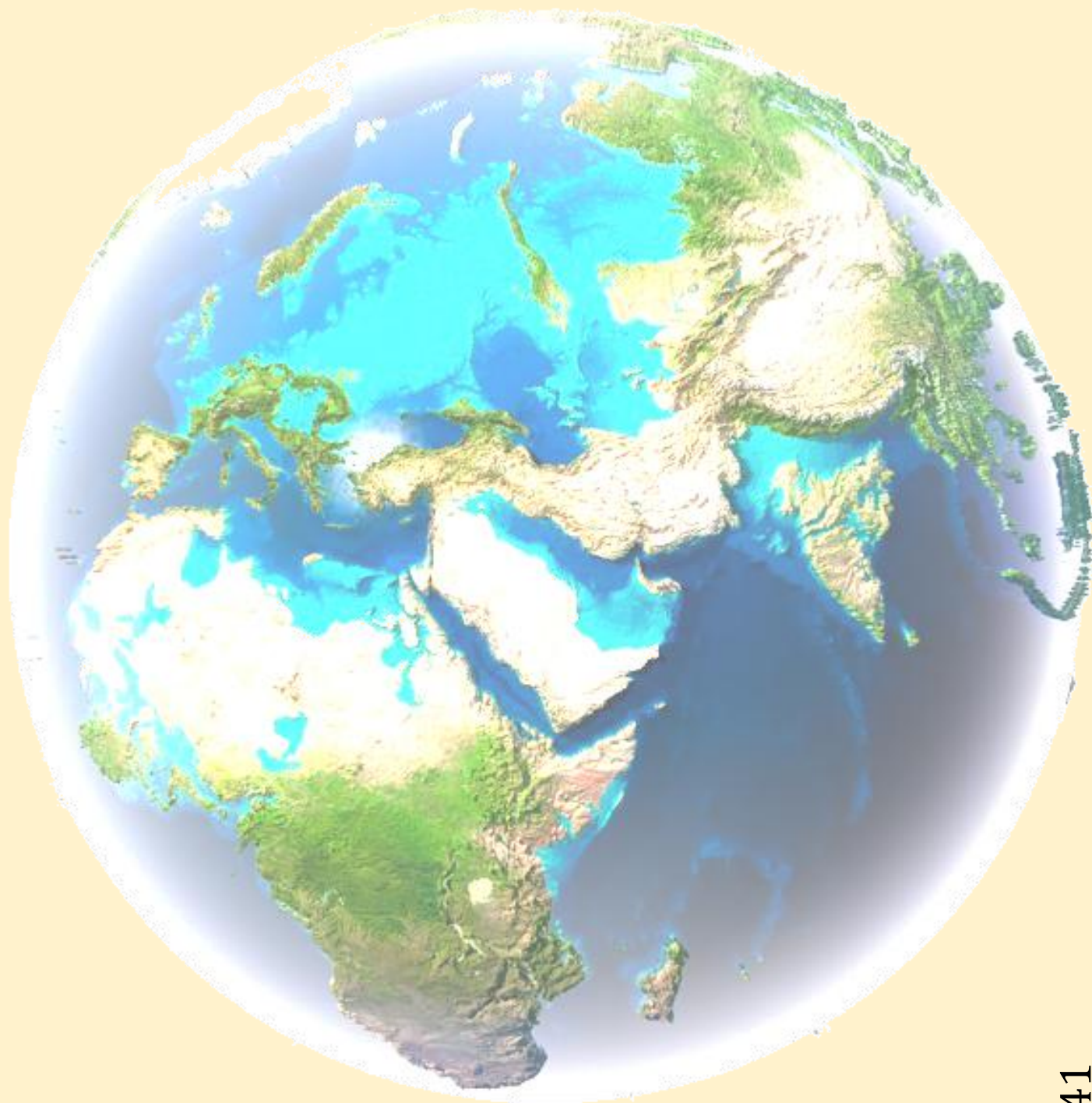
Timpul a trecut pe lângă mine fără că eu să îl observ și m-am mutat la oraș. Acela a fost momentul în care am început să prețuiesc cu adevărat ceea ce ne oferă natura și mi-am dat seama că direcția în care omenirea se îndreaptă este una greșită.

Zi de zi observ cum obiceiurile oamenilor duc la poluarea și distrugerea planetei, fie în mod conștient, fie în mod inconștient. Nu știu dacă multora le pasă de ceea ce se întâmplă sau dacă fac ceva. Știu că nu pot să mă duc pur și simplu și să le spun oamenilor: „NU MAI POLUAȚI PLANETA!”, dar eu îmi doresc să „vindec” planeta, să o fac un loc mai bun pentru mine și pentru ceilalți. Mă

gândesc că schimbarea ar trebui să pornească de la fiecare dintre noi, chiar de la mine.

Sunt sigură că dacă fiecare dintre noi ar începe cu el însuși, împreună am putea duce la vindecarea planetei, care are nevoie de bunătatea noastră mai mult ca oricând.

**Maria Magdalena Hâncu, XIF**



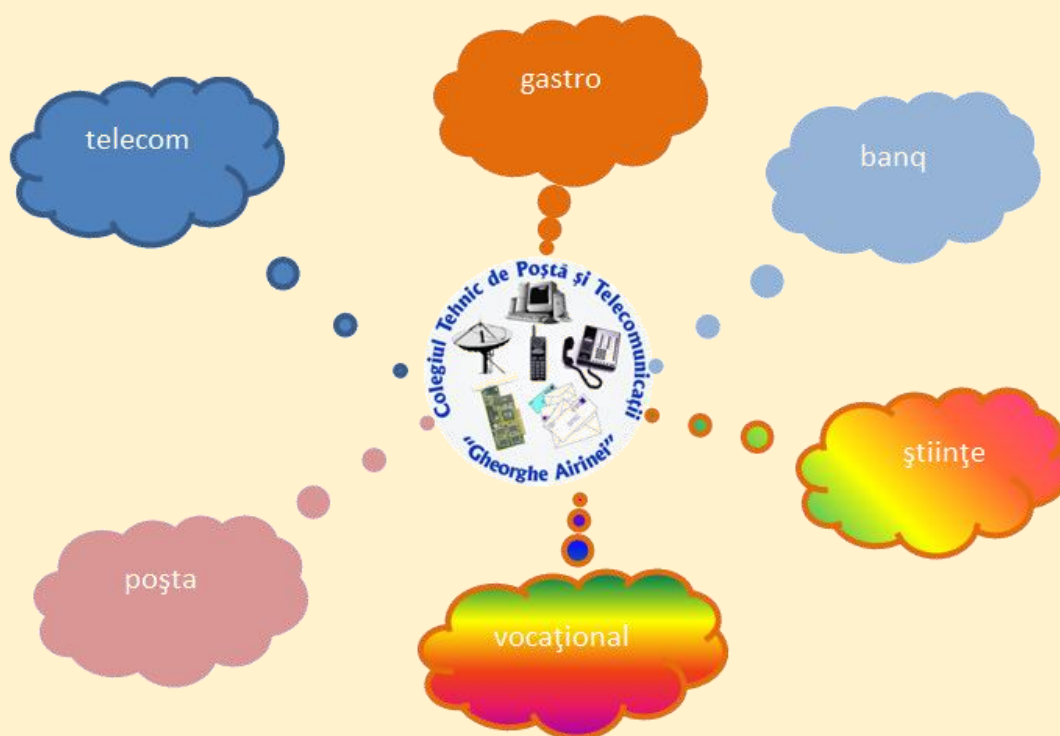
# Educația și valorile ei

## Educația și valorile ei



### CARTEA REȚETELOR PENTRU SUCCESUL ÎN MESERIE!

Adolescenții din ziua de azi sunt preocupați de gândurile legate de viitor. O mare parte dintre aceștia nu are nicio idee pentru viitorul lor job. Liceul nostru este o sursă binevenită de idei noi: profesorii sunt instruiți pentru a ajuta elevii cu un sfat sau să evidențieze o oportunitate și să nu uităm de nenumăratele asociații dornice de a-și împărtăși experiența pentru liceeni. Vă ofer câteva sugestii pentru viitorul vostru job și poate, de ce nu, o **rețetă a succesului!**

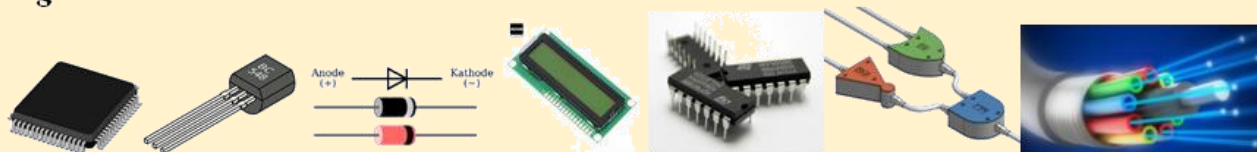


### TEHNICIAN ÎN TELECOMUNICAȚII

„Salut! Cred că sunteți foarte curioși în legătură cu școala noastră. Colegiul Tehnic „Gheorghe Airinei” oferă multe posibilități pentru viitor. Avem niște module speciale, în funcție de calificări. Eu voi deveni tehnician în telecomunicații. Modulul tehnic cu intensiv engleză este greu de găsit, dar mie mi s-a ivit ocazia să aflu de el. În acest modul învățăm multe lucruri care ne vor ajuta în viitor. Pentru cei care vor să intre la Politehnică sau pentru cei care doresc un job de viitor este modulul perfect! Haideți să aflăm cu toții ce este o diodă!”

*Timp de pregătire: 4 ani*

*Ingrediente:*



*Rezultate:*



**Ana-Maria Ilinca Dobroiu, XIIC**



**TEHNICIAN ÎN GASTRONOMIE / ORGANIZATOR BANQUETING**

„Filierea de turism și alimentație oferă posibilitatea de a face practică și în același timp și un loc de muncă. Practica abordează 2 domenii: bucătărie și ospătărie și managementul unui hotel. La finalul celor 4 ani de pregătire, elevii susțin un examen de certificare și obțin astfel un certificat care le permite angajarea. Turismul este unul din cele mai dinamice sectoare de activitate și există o cerere mare de angajați calificați pentru servicii turistice de tip cazare și restaurant.”

*Timp de pregătire: 4 ani*

*Ingrediente:*



*Rezultate:*



**Raluca Fortin, XII E**



**TEHNICIAN ÎN ACTIVITĂȚI DE POȘTĂ**

„Din punctul meu de vedere, profilul economic îți poate asigura un viitor strălucit. Informațiile în materie de științe economice acumulate de-a lungul anilor de liceu se dovedesc a fi utile și în viața de zi cu zi, dar și la locul de muncă. De asemenea, după terminarea ciclului liceal la acest profil, poți merge la

ASE, facultate care din punct de vedere profesional îți deschide multe uși. Sunt doar câteva dintre motivele care m-au făcut să aleg acest profil..."

*Țimp de pregătire: 4 ani*

*Ingrediente:*



Rezultate



sau



și EU



**Emanuel Eduard Matei Guluță, XI E**



### VOCAȚIONAL - INSTRUCTOR SPORTIV

„Eu am ales profilul sportiv deoarece am început să fac rugby în clasa a treia, iar în clasa a opta, am înțeles că la profilul sportiv nu dăm bacalaureat la matematică. Eu eram cu un an mai mic decât restul echipei, iar băieții care erau în clasa a noua, la profilul sportiv, îmi spuneau că este foarte lejer ca materii. Era bine pentru că aveam patru antrenamente pe săptămână, plus meci duminică în perioada competițională. Am avut profesori care ne-au sprijinit să putem învăța. Am putut obține performanța. Mă gândesc și la viitor... la momentul în care nu voi mai practica sportul de performanță. Sportul este o activitate necesară pentru menținerea sănătății organismului. Sportul poate fi și o idee de afacere. Suntem printre cei mai sedentari europeni. Este încă destul loc pentru creșterea acestor afaceri, iar orice afacere de succes nu se poate dezvolta decât cu personal calificat, **instructori sportivi!**”

*Țimp de pregătire: 4 ani*

*Ingrediente:*



Rezultate



și EU .....



**Mihai Dumitru, XII S**

### © ȘTIINȚELE NATURII

„Științele naturii = profilul care deschide multe uși!

Încă îmi amintesc ziua în care a trebuit să-mi aleg liceul și profilul pe care aveam să-l urmez. Decizia a fost destul de dificilă, nu știam ce vreau să fac în viitor, așa că am ales să merg la un profil real, dar mai ușor. Profilul de științe ale naturii se adaptează cel mai bine nevoilor mele. Aici toate materiile importante

se îmbină, dând naștere unui viitor frumos. La terminarea liceului, după studierea profilului de științe ale naturii, ai o paletă largă de facultăți între care, cu siguranță, o să găsești una care să îți placă.”

*Timp de pregătire: 4 ani*

*Ingrediente:*



Rezultate



și EU...



**Roxana Negoită, XII F**

Anii pe care i-am petrecut în școală au constituit o experiență deosebită. Am învățat multe în laboratoare, ateliere sau la agenții economici, am participat la concursuri și proiecte și am obținut multe diplome. Profesorii ne-au îndrumat pașii astfel încât să nu fim doar specialiști în domeniu, ci să avem și o cultură generală bogată. Am primit sfaturi în alegerea unei meserii care să se armonizeze cu calitățile și dorințele noastre.

**Pentru conformitate:**

**Ana-Maria Ilinca Dobroiu, XII C**

**Raluca Fortin, XII E**

**Emanuel Eduard Matei Guluță, XI E**

**Mihai Dumitru, XII S**

**Roxana Negoită, XII F**

**Profesori coordonatori:**

**Adriana Trifu**

**Mirela Lie**

**Surse imagini**

<https://fr.aliexpress.com/item/2016-Electronic-Circuit-Board-Liquid-Crystal-1602-16x2-Character-HD44780-Controller-LCM-LCD-Display-Module-Yellow/32618452149.html>

[https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Diode\\_pinout\\_de.svg](https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Diode_pinout_de.svg)

<http://www.physics-and-radio-electronics.com/electronic-devices-and-circuits/transistors/transistors-introduction.html>

<https://www.mobileciti.com.au/mobile-phones>

<https://www.computerhope.com/jargon/n/notebook.htm>

<https://www.amazon.in/Micromax-32B200Hdi-inches-Ready-Television/dp/B006HYBH50>


<https://www.build-electronic-circuits.com/integrated-circuit/>

<https://pinshape.com/items/35390-3d-printed-tactile-logic-gates>

<https://www.iphonemod.net/3bb-internet-package-2017.html>

<https://www.lifewire.com/building-a-wireless-home-network-816562>

<http://www.uovacannizzaro.it/news/2016/tante-proteine-e-grassi-buoni-ecco-perche-le-uova-fanno-bene>  
[https://www.academiedugout.fr/ingredients/farine-integrale\\_937](https://www.academiedugout.fr/ingredients/farine-integrale_937)  
<https://www.myjoyonline.com/lifestyle/2017/february-27th/sugar-what-is-the-problem.php>  
<http://recipes.latimes.com/recipe-proofs-chocolate-espresso-layer-cake/>  
<https://www.bbcgoodfood.com/recipes/3468/basic-biscuit-dough>  
<https://www.behance.net/gallery/32253239/Chef-Walks-Animated-Gif>  
<https://www.dreamstime.com/royalty-free-stock-photos-electronic-man-radio-components-image15911868>  
<http://www.instructables.com/id/The-illuminated-LED-man-or-The-Joule-Thief-man/>  
<http://www.francigenasigerico.it/wordpress/programma-27-novembre-2017-pranzo-sociale-fine-anno/>  
<https://www.vexels.com/png-svg/preview/129010/waiter-funny-cartoon>  
<https://www.canstockphoto.fr/facteur-courrier-ba-tenue-dessin-28619993.html>  
<https://www.sport-fitness-advisor.com/abdominalexercises.html>  
<http://www.secretelebucatarieinoastre.com>  
<http://www.getfit.ro/alimentatie/despre-nutritie/lista-cu-alimente-sanatoase.html>  
<http://www.finantare.ro/finantari-de-la-guvern-pentru-activitati-sportive.html>  
<https://chimiaprietensaudusman.wordpress.com/>



## IMPACTUL PROCESULUI DE DESCENTRALIZARE ASUPRA PARTENERIATULUI ȘCOALĂ - COMUNITATE LOCALĂ

Procesul de descentralizare în învățământ reprezintă transferul de autoritate, responsabilitate și resurse de la nivel central către unitățile de învățământ și comunitatea locală pentru crearea unui sistem conform rigorilor europene privind asigurarea calității și adecvarea ofertei educaționale la nevoile și interesele beneficiarilor, sistem care, la rândul său, duce la dezvoltarea unui mecanism de monitorizare, control și evaluare.

În mod teoretic, domeniile supuse descentralizării sunt curriculumul, evaluarea și certificarea, rețeaua școlară și fluxurile de elevi, conducerea și administrarea, resursa umană și politicile de finanțare. Prin acestea, alegerea opțiunilor ar fi făcută în funcție de opțiunile părinților, pe baza nevoilor individuale și a particularităților zonei, evaluarea ar fi realizată de către un mecanism separat sau personal specializat, diferit de cel care asigură formarea, iar școlile ar fi subordonate comunității locale, în timp ce oferta educațională ar fi adecvată cererii locale de pe piața muncii. În plus, comunitatea locală ar fi direct implicată în activitatea și deciziile consiliului de administrație al școlii, inclusiv în privința selecției, angajării, salarizării, normării, formării, dezvoltării profesionale sau stimulării resursei umane, prin aplicarea criteriilor de performanță și calitate, nu a costului standard per elev care se raportează la indicatori fizici de consum.

Obiectivele procesului de descentralizare vizează o activitate eficientă și o performanță crescută într-un sistem educațional democratizat care să asigure un învățământ de calitate, caracterizat de transparență, nu numai în accesul la informație, ci și în vederea luării deciziilor. De asemenea, se pune accentul pe accesul și echitatea în educație cu scopul de a oferi servicii educaționale relevante pentru toate categoriile sociale - minorități, categorii defavorizate sau copii cu nevoi speciale. Nu în ultimul rând, se dorește stimularea inovației, a responsabilității profesionale și a răspunderii publice, deoarece descentralizarea nu poate exista fără asumarea responsabilității din partea tuturor participanților la procesul de învățământ.

Impactul procesului de descentralizare trebuie urmărit la nivelul școlii, al consiliului local și al societății în ansamblul ei. La nivelul școlii, descentralizarea poate conduce la democratizarea vieții școlare, la inovație și diversificare la nivel de ofertă educațională, dar și la responsabilitate în privința deciziilor cu



scopul de a asigura calitatea procesului de învățare. La nivelul consiliului local, descentralizarea înseamnă implicarea reală a autorităților locale în funcționarea și dezvoltarea serviciului educațional, asumarea responsabilității furnizării de servicii educaționale, precum și contribuirea la dezvoltarea comunității prin consolidarea legăturii acesteia cu școala. La nivelul societății, descentralizarea realizează corelarea dintre cerere și ofertă pe piața muncii pentru o integrarea socială a absolvenților în funcție de competențe, prin promovarea valorilor autentice și a tradițiilor specifice.

Prin asumarea răspunderii publice, cumulat cu autonomia instituțională, decizia este mai strâns legată de actul educațional, iar transparența actului decizional și adaosul de valoare primit de resursa umană confirmă abordarea etică a procesului educațional într-un sistem descentralizat. În ciuda efectelor negative pe care le poate avea descentralizarea, dacă aceasta este susținută de o informare în masă și de sensibilizarea opiniei publice, ajungându-se la echilibru între autoritate și responsabilitate, succesul descentralizării este garantat.

Efectele negative ale descentralizării se pot datora rigidității sistemului actual în privința mobilității de personal sau a normelor de salarizare, dar și rezistenței la nou și intervenției politicului în selectarea personalului și alocarea de fonduri, fapt care face posibil, uneori, ca școala să aibă un manager slab pregătit sau investiția în infrastructură și logistică să fie insuficientă. Interpretarea greșită și aplicarea abuzivă a legislației, alături de pregătirea deficitară a personalului didactic sau imaginea știrbită a profesorului și de insuficienta varietate a ofertei educaționale, accentuează și ele componenta de risc pe care o poartă cu sine descentralizarea.

Printre efectele pozitive ale descentralizării trebuie menționate: creșterea participării la decizii, răspunderea față de calitatea activității prestate, interesul pentru dezvoltarea competențelor personale și profesionale, colaborarea între actorii principali ai procesului de învățământ, accesul crescut la informație, un grad ridicat de monitorizare și control asupra activității desfășurate de către toate părțile implicate, adaptarea la nevoile personale și la particularitățile zonei și, nu în ultimul rând, dezvoltarea școlii ca element esențial al unei societăți sănătoase.

Dacă ne gândim la parteneriatul școală-comunitate locală și modul în care este acesta influențat, în mod pozitiv sau negativ, de către procesul de descentralizare, este necesar să pornim de la ideea de comunitate locală și

implicațiile ei. Comunitatea locală, prin autoritățile locale și participanții societății civile (părinți, organizații non-guvernamentale, mediu de afaceri, parteneri sociali), este cea care cunoaște cel mai bine particularitățile și nevoile locale. În contextul descentralizării în învățământ, comunitatea locală este cea care trebuie să găsească resurse materiale și umane pentru dotarea școlilor, pentru plata personalului sau pentru desfășurarea activităților școlare și extrașcolare. Dezavantajul apare în cazul comunităților defavorizate, zone slab industrializate sau cu nivel redus de investiții, care, în absența unui sistem centralizat care să redirecționeze fonduri de la zonele cu potențial financiar mai mare, nu pot susține proiecte de dezvoltare ample și nu pot contribui semnificativ la îmbunătățirea procesului de învățământ.

Între impactul estimat al descentralizării în învățământ și impactul real al acesteia există însă o distanță greu de acoperit în contextul actual al neînțelegerii problematicii de ansamblu. Implicarea părinților în luarea deciziilor nu își face simțită prezența, fie din neștiință, fie din dezinteres și, astfel, alegerea opțiunilor sau adecvarea ofertei educaționale la nevoile beneficiarilor rămân în sarcina școlii și, de multe ori, nu răspund cerințelor pieței, fie din cauza intereselor școlii privind normarea, fie din cauza presiunilor venite de la structurile centrale.

Amestecul politicului în administrarea învățământului duce la inițierea de proiecte și reforme pe termen scurt, lucru care face posibil ca rezultatele să fie vizibile în decursul unui mandat, bunăstarea sistemului și dezvoltarea acestuia în raport cu cerințele vremii nefiind o prioritate. Numirea miniștrilor, alegerea inspectorilor și chiar a directorilor de școală pe baza competențelor manageriale și nu a culorii politice ar aduce un plus de valoare nu numai sistemului de învățământ, ci și educației în sine. Pe fondul acesta, alături de o aplicare incompletă sau defectuoasă a descentralizării, decizia ajunge să fie pasată dintr-o parte în alta, lăsând loc lipsei de coerență.

Nici la nivelul echilibrului dintre autoritate și responsabilitate lucrurile nu stau în totalitate conform așteptărilor. Selecția profesorilor și salarizarea acestora, care ar trebui făcute de către școală cu implicarea părinților, se fac încă la nivel central conform unei legislații unice care lasă puțin loc încurajării performanței. Părinții, care ar trebui să verifice nivelul de pregătire al copiilor lor prin intermediul rezultatelor obținute, arată un slab interes față de acest aspect, iar cei preocupați să urmărească parcursul școlar al copiilor au în

continuare cu greu acces la anumite aspecte ale vieții școlare în condițiile în care tehnologia nu este folosită la scară largă și informația le parvine părinților prin intermediul școlii. Autoritățile locale, care ar trebui să urmărească îndeaproape tendințele de evoluție pe piața muncii și modul în care oferta educațională propusă se reflectă în gradul de încadrare al absolvenților, lasă la latitudinea Ministerului și a Inspectoratelor această sarcină, rezultatul fiind o ne-corelare între cererea și oferta pe piața muncii.

Descentralizarea este, prin urmare, o variantă modernă de reformare a învățământului românesc pe o direcție bună, dar modul incorect și incomplet în care este aplicată la noi îngreunează procesul în ansamblu și avem ca rezultat un decalaj din ce în ce mai mare între nevoile beneficiarilor educației și realitatea în care activează participanții la educație, iar impactul asupra parteneriatului școală-comunitate locală va rămâne unul negativ.

#### Bibliografie

Călin, Marin - *Teoria Educației (Fundamentarea epistemică și metodologică a acțiunii educative)*, București: Ed. ALL, 1996

Potolea, Dan; Neacșu, Ioan; Iucu, Romiță; Pânișoară, Ion-Ovidiu (coord.) - *Pregătirea psihopedagogică. Manual pentru definitivat și gradul didactic II*, Iași: Ed. Polirom, 2008

[http://www.edu.ro/download/strategie\\_descentralizare.pdf](http://www.edu.ro/download/strategie_descentralizare.pdf)

**Prof. Gabriela Ilie**



## ZIUA ÎN CARE AM SALUTAT CU JOBENUL

Titlul articolului nu îmi aparține, l-am preluat din revista „POȘTAȘUL” nr. 468, al Companiei Naționale Poșta Română, unul dintre agenții economici cu care colaborăm de mulți ani și cu care avem parteneriat din 1990.

Cadre didactice de specialitate din Catedra Economică, de la Colegiul Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gheorghe Airinei”, dintre care menționez pe Edmond Dan Babarada, Costinela Popescu, Steluța Florina Matrosenco, Cătălin Ionescu, Adrian Constantin Popescu, au participat la activitatea „Rolul parteneriatului dintre școală și CNPR în formarea de deprinderi pentru utilizarea mijloacelor de comunicare poștală în societatea actuală” - vineri 24.11.2017, ora 12:00.



La activitatea înscrisă în Calendarul de activități metodico-științifice-culturale al C.N.D.I.P.T. pentru anul școlar 2017-2018 și desfășurată cu ocazia *Săptămânii europene VET*, am avut ca invitați pe Directorul cu Regionalizarea al CNPR, Ionela Steluța Capdefier, și pe Adrian Drăgoi, redactor de la ziarul „POȘTAȘUL”.

După o vizită a directorului general al CNPR, doamna Elena Petrașcu, care a discutat cu domnul director Popa Lucian Octavian, acțiunea s-a desfășurat cu profesorii de specialitate și elevii de la profilul economic-servicii-poștă despre strategia de viitor a Poștei Române.

Doamna director Ionela Steluța Capdefier, fostă elevă a Colegiului Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gheorghe Airinei”, a prezentat activitatea agentului economic și a insistat pe necesitatea unei resurse umane bine pregătite pentru sectorul poștal, menționând că mulți angajați ai CNPR, din București și din țară, s-au format profesional în această școală, enumerând nume de directori, de inspectori, de diriginți de oficii poștale și sute de oficianți, factori, curieri.

Domnul profesor Constantin Gheorghe a subliniat faptul că în economia românească actuală, care răspunde cerințelor unei economii de piață competitive pe piața unică a UE, revoluția tehnologică a impus mutări și apariția unor calificări superioare bazate pe competențe polivalente.



Pentru valorificarea deplină a potențialului uman de care dispune România, este necesară creșterea gradului de ocupare, atât prin creșterea de locuri de muncă, cât și prin îmbunătățirea adaptabilității și mobilității ocupaționale. În





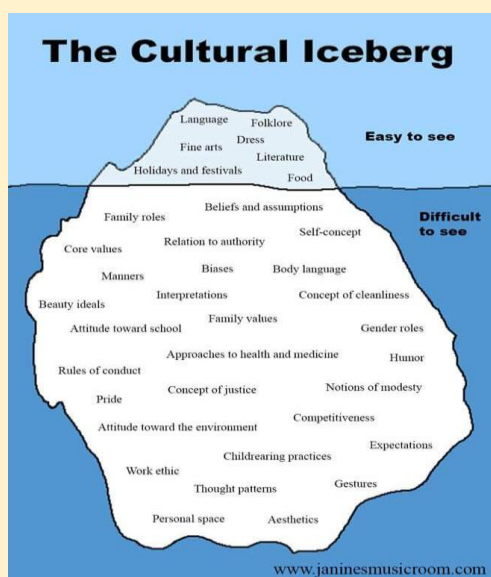
## PROIECTUL IMAGINILE BUCUREȘTIULUI

*Proiectul **Imaginile Bucureștiului** a fost realizat de Asociația Mișcarea pentru Acțiune și Inițiativă Europeană, în parteneriat cu Colegiul Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gh. Airinei” și Colegiul Tehnic „Iuliu Maniu”, cu finanțare de la Administrația Fondului Cultural Național.*

Proiectul **Imaginile Bucureștiului** vine în continuarea proiectului **Noile minorități din București** desfășurat în anul școlar 2016-2017 la Colegiul Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gh. Airinei” prin implicarea membrilor Asociației Mișcarea pentru Acțiune și Inițiativă Europeană.

Începând cu luna septembrie 2017, 64 de elevi ai Colegiul Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gh. Airinei” au participat la cursul intensiv de educație despre diversitate, **Imaginile Bucureștiului**. Elevii au fost împărțiți în patru grupe, coordonate de profesorii Mara Manta, Marcela Marica, Elena Simion și Adrian Marica. Acest proiect s-a desfășurat pe parcursul a două luni, în cadrul a câte 7 ateliere care au avut scopul de a promova culturile, etniile și religiile diferite care există în țara noastră și în orașul nostru.

Prima parte a proiectului a fost dedicată conceptelor de *cetățenie, etnie, minoritate, multiculturalism*, elevii construind împreună cu profesorii definițiile acestor termeni. Mai mult, prin intermediul *iceberg-ului culturii*, ei au descoperit caracteristicile unei culturi, abordând atât elementele care țin de limbă, arte vizuale, muzică, cât și de stilul de viață, atitudinea față de vârstă, importanța timpului, limbajul nonverbal.



Pe baza unor fișe cu informații despre istoricul minorităților naționale, elementele lor identitare și aportul la cultura română, elevii au construit o linie

a timpului, prezentând istoria din perspectiva acestor comunități. Mai mult, ei au realizat scurte momente artistice pornind de la viața unor reprezentanți ai minorităților istorice care au influențat dezvoltarea României. În alte ateliere, pornind de la filmul *Sunetele Bucureștiului*, participanții au abordat teme referitoare la motivația stabilirii cetățenilor de alte naționalități în București în ultimele trei decenii, precum și la influența pe care aceștia au avut-o la dezvoltarea orașului.

De-a lungul celor două luni, elevii au descoperit sensurile ample ale unor termeni precum: *multiculturalism*, *cultură*, *etnie* sau *dialog intercultural*, iar orizontul lor cultural s-a lărgit prin însușirea unor informații despre diferitele minorități conlocuitoare (turci, evrei, armeni, lipoveni, germani, greci, maghiari, romi).

Cele 7 lecții de cultură au fost urmate de un atelier de tehnică fotografică și fotojurnalism ținut de fotograful Adi Bulboacă.

După aceste cursuri, a venit partea amuzantă a proiectului. Cele patru grupe, însoțite de profesorul coordonator și de un fotograf profesionist, au mers să realizeze fotoreportaje.



Au fost vizitate patru lăcașe de cult aparținând atât vechilor, cât și noilor minorități din București: Biserica Luterană, Biserica Armenească, Centrul Cultural Islamic „Islamul Azi” și Templul Coral.

Biserica Luterană aparține unei minorități religioase vechi, care a luat naștere în Germania, fiind întemeiată de germanul Martin Luther.



*Biserica Luterană*



*Biserica Armenească*

Biserica Armenească este un monument istoric aflat pe teritoriul municipiului București, operă a arhitectului Dimitrie Maimarolu. Biserica se află în inima Cartierului Armenesc din orașul nostru, iar această comunitate are o istorie veche pe teritoriul românesc.

Centrul Cultural Islamic „Islamul Azi” este înființat recent și se află în cartierul Colentina. Acest centru răspunde nevoilor culturale și religioase ale noilor minorități care au venit în București după 1990.



*Centrul Cultural Islamic „Islamul Azi”*



*Templul Coral*

Templul Coral din București este o sinagogă a Comunității Evreilor din București, fiind cel mai mare lăcaș de cult mozaic din oraș. Construirea templului s-a făcut la inițiativa lui Isaac Leib Weinberg, un evreu polonez din București, unul dintre liderii organizației „Comunitatea Cultului Israelit Modern” din București.

Pe data de 3 noiembrie 2017, elevii Colegiului Tehnic de Poștă și Telecomunicații „Gh. Airinei” și-au prezentat fotografiile în cadrul expoziției *Imaginile Bucureștiului* la Forumul Diversității Culturale 2017, organizat de Mișcarea pentru Acțiune și Inițiativă Europeană la ArCuB, în perioada 3-5



noiembrie 2017. Pentru mulți elevi a fost o experiență deosebită, fiind prima lor expoziție.



În cadrul Forumului Diversității Culturale a fost proiectat și un film conținând making of-ul activităților, cât și interviuri cu elevii și profesorii implicați în proiectul *Imaginile Bucureștiului*.

La vernisajul din cadrul Forumul Diversității Culturale 2017 au fost invitați profesorii, părinții și rudele elevilor din liceul nostru, dar și reprezentanți ai unor instituții importante și ai presei.

Educația în spiritul diversității culturale reprezintă primul pas către o mai bună înțelegere și acceptare a celuilalt, acest proiect contribuind la dezvoltarea competențelor de comunicare interculturală a elevilor.

**Prof. Elena Simion**



## AFACEREA FACEBOOK. MODELE DE BUSINESS ȘI RĂZBOAIE PSIHOLOGICE ÎN SECOLUL AL XXI-LEA



După cum deja știm cu toții, rețeaua de socializare online *Facebook* a anunțat recent că datele a 87 de milioane de utilizatori *Facebook*, majoritatea din Statele Unite, au fost accesate ilegal de compania de consultanță britanică *Cambridge Analytica*.

Aceasta din urmă - *Cambridge Analytica* - este o firmă specializată în analizarea datelor online și furnizarea de servicii de consultanță bazate pe aceste rezultate. Se pare că firma a exploatat în scop electoral datele de pe *Facebook* a zeci de milioane de cetățeni americani (și nu numai), fiind implicată în cel puțin două evenimente mondiale majore din anul 2016: campania președintelui SUA, Donald Trump, precum și cea care a precedat referendumul pro-Brexit din Marea Britanie.

Christopher Wylie, un fost director de cercetare și actualmente activist pentru transparență (sau *whistleblower* în limba engleză), a dezvăluit pentru publicațiile *The New York Times* și *Observer* că firma *Cambridge Analytica* a participat la campania electorală a lui Donald Trump folosind fraudulos profilurile *Facebook* a milioane de alegători americani. Activitatea de profilare era necesară pentru a construi un puternic program software care anticipa și, prin urmare, putea influența preferințele electorale. Aceeași companie a utilizat aceleași practici pentru a susține campania pentru ieșirea Marii Britanii din Uniunea Europeană (Brexit). Steve Bannon, directorul general de atunci al companiei de consultanță, urma să devină, în august 2016, director al echipei de campanie a lui Donald Trump.

Firma *Cambridge Analytica* a utilizat date sustrase din conturile *Facebook* pentru a realiza profilurile alegătorilor americani și a le direcționa apoi reclame politice personalizate. Informațiile au fost colectate printr-o aplicație numită „thisisyourdigitallife”, creată de profesorul de la Universitatea Cambridge Aleksandr Kogan. Însă aplicația a fost concepută în mod independent de activitatea sa universitară, prin intermediul companiei proprii, *Global Science Research (GSR)*. *GSR*, în colaborare cu firma *Cambridge Analytica*, au derulat o campanie de încurajare a sute de mii de utilizatori *Facebook* să ia parte la un sondaj online - teste de personalitate despre care știau că vor sprijini cercetările academice. Însă „micul” detaliu nementionat era că aplicația colecta și datele din listele de „prieteni” ale celor care acceptaseră sondajul. În acest fel, aplicația „thisisyourdigitallife” a obținut profilurile a zeci de milioane de persoane.

Christopher Wylie a descris „instrumentul de război psihologic al lui Steve Bannon”. Astfel, Steve Bannon și Robert Mercer (proprietarul *Facebook*) au utilizat megadate și rețele de socializare online pentru „operațiuni informaționale” asupra

electoratului din Statele Unite. Christopher Wylie însuși a fost parte a acestui proiect până când a hotărât să îl denunțe.

Comisia Europeană a confirmat că datele a 2,7 milioane de utilizatori *Facebook* din țările Uniunii Europene au fost accesate ilegal de compania de consultanță britanică *Cambridge Analytica*, cu o distribuție a persoanelor afectate după cum urmează: 1.079.031 din Marea Britanie; 309.815 din Germania; circa 6.000 din Malta; 214.134 din Italia; 211.667 din Franța; 136.985 din Spania; 112.421 din România; 89.373 din Olanda; 63.080 din Portugalia; 60.957 din Belgia; 59.480 din Grecia; 57.138 din Polonia; 55.337 din Suedia; 44.702 din Irlanda; 41.820 din Danemarca; 35.718 din Bulgaria; 33.568 din Austria; 32.067 din Ungaria; 29.376 din Cehia; 21.517 din Croația; 19.693 din Finlanda; 15.123 din Lituania; 14.846 din Slovacia; 11.255 din Slovenia; 7.455 din Cipru; 5.510 din Estonia; 4.757 din Letonia; 2.645 din Luxemburg.

Veniturile Facebook în 2017 s-au ridicat la \$40.653.000.000 - dintre care reclamele digitale au însumat \$39.942.000.000.

Ne punem o întrebare firească: Care este modelul de business al unei companii care are atât de mult succes în afaceri?

*Google* și *Facebook* sunt cei doi giganți care domină piața publicității digitale. Reclamele digitale au la bază fie căutarea *cuvintelor cheie*, fie un conținut de date mai consistent - cazul *reclamelor direcționate*.

Pentru ca o reclamă să devină *reclamă direcționată*, o simplă căutare după cuvinte cheie nu mai este suficientă. Reclama direcționată face uz de un anumit profil de consumator - și acest lucru este oferit chiar de datele personale și istoricul căutărilor și preferințele utilizatorilor de produse *Facebook*. Deși publicul este asigurat că aceste date devin mai întâi anonimizate în calupuri demografice înainte de a fi furnizate agențiilor de publicitate, și, deși agențiile însele pretind că oricum reclamele lor sunt personalizate în baza altor categorii precum venituri, studii, locație, orientare sexuală, religie sau înclinații politice, nivelul de încredere al utilizatorilor în platforma care a reușit să construiască poduri de comunicare la nivel global este la un punct de răscruce.



În aceste condiții, suntem de părere că, în era reclamelor digitale, transparența și onestitatea sunt ingredientele vitale pentru orice model de afaceri sustenabil.

**Elevi: Mihai Anghelescu, Alin Bazavan, Alexandru Constantin, Andrei Rusu, Cătălin Uță - X D**  
**Prof.coord. Nina Oltean**

## Bibliografie

\*<http://www.mediafax.ro/externe/scandalul-cambridge-analytica-datele-a-112-000-de-utilizatori-facebook-din-romania-accesate-de-compania-de-consultanta-17125286>

\*\*<https://www.digi24.ro/stiri/sci-tech/lumea-digitala/facebook-ar-putea-da-in-judecata-cambridge-analytica-ce-le-a-spus-congresmenilor-americani-911129>

\*\*\*<https://www.investopedia.com/ask/answers/120114/how-does-facebook-fb-make-money.asp>



## ORGANIZAREA UNUI EVENIMENT ÎN ȘCOALĂ

Organizarea unui eveniment în școală reprezintă o activitate extracurriculară și are ca scop eficientizarea relațiilor dintre participanții la demersul educativ, agenții economici și comunitatea locală. Astfel, a fost dezvoltat un număr mare de programe educaționale care să răspundă cerințelor comunității și ale societății în general de îndrumare a tinerilor și de integrare a lor pe piața muncii. De exemplu, se organizează adesea proiecte de combatere a violenței (în care rolul important îl au psihologul și consilierul școlar), de conștientizare a tinerilor asupra comportamentului în caz de dezastre și accidente, proiecte de dezvoltare a abilităților și competențelor noii generații, dar și de informare a elevilor asupra oportunităților de a-și dezvolta o carieră și de a se integra pe piața muncii.

Un asemenea proiect presupune parcurgerea unor etape obligatorii care să țină seama de legislația în domeniu, de standardele de calitate și de respectarea drepturilor tuturor celor implicați într-o astfel de activitate.

Spre exemplificare, lucrarea de față își propune să descrie etapele și procesul organizării unei activități de protejare a mediului, realizată de către școală în parteneriat cu primăria și agenții economici locali având ca scop responsabilizarea tinerilor prin implicarea lor în plantarea de copaci, adunarea deșeurilor, reciclarea lor și conștientizarea efectelor nocive ale poluării.

Pentru succesul proiectului, este necesară *stabilirea unui grup țintă* de elevi atrași de acțiunile de voluntariat și sensibili la schimbările dramatice ale mediului înconjurător. Acest lucru se realizează cu ajutorul diriginților și al corpului managerial din unitatea școlară, fără de care aceste proiecte nu ar putea fi derulate. La acest nivel este importantă inițiativa elevilor, a părinților, a comunității locale și a partenerilor economici.

Următorul pas necesar se referă la *elaborarea chestionarelor cu ajutorul cărora sunt identificate nevoile grupului țintă*. Acestea au fost menționate mai sus și se referă la dorința elevilor de a se implica în viața societății.

Este de asemenea important să se *analizeze contextul* în care este inițiat proiectul, oportunitatea lui, șansele de realizare și finalitatea, dar și posibilele efecte ale acestuia, atât cele dorite, cât și cele nedorite, având în vedere personalitatea elevilor, abilitățile lor fizice și psihice, cunoștințele necesare și disponibilitatea acestora de a se implica în proiect.

Demararea proiectului are loc odată cu *informarea părților implicate conform ierarhiei organizaționale*, prin redactarea proiectului propriu-zis, înregistrarea acestuia și a documentației necesare obținerii acordului la secretariatul școlii, la Inspectoratul Școlar, la Ministerul Educației, la primărie și la agenții economici, potențiali parteneri. După *obținerea acordului*, se recurge la promovarea proiectului prin întâlniri și discuții prin care se dorește identificarea și atragerea partenerilor economici, iar ulterior se va face selectarea acestora în funcție de ofertă, de facilități, de oportunități, ținând cont de buna colaborare cu partenerii de tradiție.

Bunul mers al proiectului depinde de *evaluarea resurselor materiale, informaționale și umane raportat la nevoile identificate anterior*. În general, agenții economici asigură resursele materiale deoarece, cel mai adesea, în planurile financiare ale instituțiilor de educație nu sunt prevăzute fonduri suplimentare și acestea nu se pot aproba în timpul anului școlar, baza financiară fiind prevăzută în bugetul proiectat cu un an înainte. Resursele informaționale și cele umane sunt adesea asigurate de către școală și de către comunitatea locală care are la dispoziție elementele necesare realizării unui astfel de proiect.

*Organizarea adecvată a spațiului de desfășurare* a evenimentului are în vedere corelarea mai multor factori și gestionarea corectă a resurselor materiale. Alegerea unui loc propice realizării acțiunii este o componentă majoră care asigură succesul proiectului și reimplementarea acestuia, până la crearea unei tradiții. În această etapă, este important să se facă informarea elevilor asupra elementelor necesare de protecție a muncii, a purtării echipamentului de protecție, a folosirii corespunzătoare a uneltelor și a eventualelor pericole. De asemenea, elevii trebuie să fie informați asupra comportamentului pe care trebuie să-l aibă și relațiile pe care este de dorit să le aibă cu ceilalți participanți la activitate.

În general, un astfel de proiect îmbunătățește relațiile dintre elevi, creează noi prietenii, dezvoltă afinități și relații pe termen lung, deoarece elevii se integrează în colectivele în care interesele lor sunt acceptate. Ghidați de profesori, elevii implicați sunt informați și respectă regulamentele școlare și legislația în vigoare, participând la aceste activități extrașcolare în afara orelor de curs sau în săptămâna dedicată activităților școlare. De asemenea, astfel de proiecte oferă elevilor oportunități de deschidere și dezvoltare a unei cariere profesionale și de voluntariat.

O ultimă etapă a procesului se referă la *evaluarea gradului de satisfacție a părților implicate și a gradului de atingere a obiectivelor propuse*. Această etapă este importantă pentru luarea deciziilor în ce privește reluarea derulării proiectului, identificarea efectelor pozitive și negative, reevaluarea contextului, resurselor și problemelor organizatorice în general. Un proiect de succes este adesea reluat dacă mai există resursele necesare și dacă efectele dorite sunt mai numeroase și mai importante decât cele nedorite.

Din punct de vedere legal, proiectul trebuie să respecte legislația în vigoare, regulamentul școlar, drepturile copilului și legile conform cărora funcționează agenții economici. Comportamentul elevilor și al cadrelor didactice trebuie să fie în concordanță cu metodologia, cu statutul cadrului didactic și cu regulamentul școlar. Este necesar ca elevii să dea dovadă de politețe și de implicare și să respecte cu strictețe indicațiile cadrelor didactice și pe cele ale agenților economici implicați. Așa cum se menționează mai sus, regulile de protecție a muncii sunt obligatorii pentru toate persoanele implicate, iar cadrele didactice răspund de supravegherea și buna desfășurare a activității.

Orice activitate are la bază siguranța și interesul elevilor, iar dacă profesorii implicați consideră că activitatea nu se desfășoară în condiții de siguranță, trebuie să oprească desfășurarea acesteia imediat.

Ținuta elevilor și a cadrelor didactice trebuie să fie decentă și adecvată desfășurării activității respective deoarece participanții reprezintă școala, chiar dacă acțiunea se poate desfășura în afara cadrului destinat educației formale.

**Prof. Rodica Ionaș**

# PASIUNILE NOASTRE



Mereu am ceva de zis,  
Acea fiind că sunt de neînvingi!  
Mă împiedic, cad, dar mă ridic,  
Chiar și când nu mai am nimic.  
O singură dată voi renunța:  
După ce medalia la Olimpiadă  
mi se va anunța!



## MICĂ ISTORIE A SCRIMEI

Sabia a apărut în Epoca Bronzului, în urmă cu circa 5-6 milenii, când oamenii s-au gândit să folosească drept armă un cuțit cu lama mult mai lungă. Evoluția ei de-a lungul timpului a fost spectaculoasă. Denumirea acestei arme vine direct din protoindoeuropeanul „saer” - a răni, a tăia.



Proba de scrimă-sabie

foc sabia și-a pierdut progresiv destinația militară. La sfârșitul secolului al XIX-lea s-a dezvoltat ca activitate de agrement și mai apoi ca sport.

Inițial, folosirea sabiei era o necesitate. În antichitate deja existau școli în care se studia arta duelului cu sabia. Cu timpul însă, deținerea și folosirea sabiei marca statutul social superior. Toți marii conducători, politici sau militari, aveau săbii. Doar după apariția armelor de



Proba scrimă-floretă

Scrima este inclusă în programul olimpic încă de la prima ediție a Jocurilor Olimpice moderne din 1896. Face parte din disciplinele pentatlonului modern. Sportul este organizat și condus de Federația Internațională de Scrimă (prescurtat FIE), la care în prezent sunt afiliate 145 de asociații naționale.

Acest sport solicită atât partea fizică, cât și cea mentală. Mulți spun că acest sport poate fi comparat cu șahul, însă este mai dificil dacă este privit din perspectiva rapidității luării unor decizii dificile. Astfel, într-o fracțiune de secundă trebuie să îți dai seama atât ceea ce intenționează adversarul să facă, cât și să găsești cea mai potrivită soluție de a-l combate.

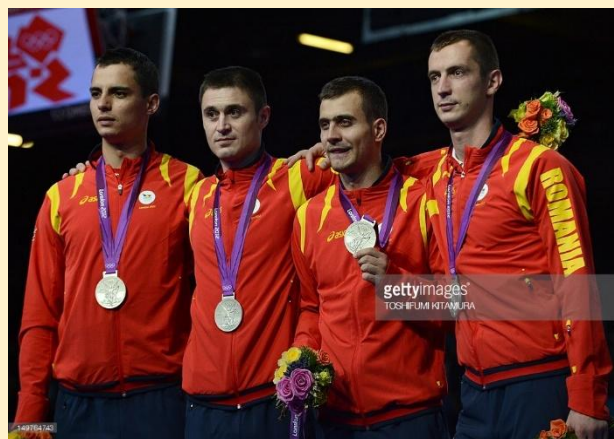
Scrima poate ajuta la dezvoltarea fizică armonioasă, dezvoltarea unei atitudini fair-play în ceea ce privește viitorul sportiv, asumarea victoriei/pierderii, dezvoltarea abilităților motrice, îmbunătățirea încrederii în sine și, nu în ultimul rând, îmbunătățirea unor trăsături de caracter cum ar fi perseverența. Scrima poate dezvolta armonios un copil și din punct de vedere psihic, clubul devenind ca a doua lui casă.



Scrima este divizată în trei arme: sabia (B), floreț (C) și spadă (A). Dintre toate acestea, sabia este cea mai complexă fiind și ultima arma apărută. Probele sunt atât pe echipe, cât și la individual pentru ambele sexe. Armele diferă atât prin suprafața de lovire, cât și prin modul de lovire. Astfel, la spadă se lovește prin împingere pe toată suprafața corpului, la floreț se lovește tot prin împingere, însă doar pe vesta electrică, iar la sabia se lovește prin tăiere pe bluza electrică și la nivelul capului, pe mască. Totodată, gărzile și lamele

acestor arme diferă unele de altele.

Deși inițial a fost un sport individual, în România scrima a reușit să triumfe preponderent la echipe. Românii au reușit să cucerească 91 de medalii de bronz, 66 medalii de argint și 51 de medalii de aur la Campionatele Mondiale, Europene și Jocurile Olimpice.



Proba de sabie-echipe, medalie de argint la Olimpiada 2012



Scrima este un sport unic și foarte dificil, însă biruirea luptei îți aduce o satisfacție greu de descris și totodată șterge suferința resimțită în timpul antrenamentelor. Cu fiecare medalie câștigată mă simt mai aproape de îndeplinirea unicului și primului meu vis - acela de a fi o campioană olimpică.

Acest sport m-a învățat două lucruri esențiale. Primul lucru pe care l-am învățat este că eșecul este întotdeauna însoțit de experiență și cel de-al doilea



Bucuria resimțită de românce în momentul câștigării medaliei de aur Olimpic

este că bucuria adevărată o simți în momentul în care o poți împărtăși atât cu cei apropiați, cât și cu familia.

Acest sport m-a schimbat complet pentru că m-a ajutat atât să-mi asum deciziile luate, cât și să-mi impun punctul de vedere. Scrima mi-a oferit niște aripi cu ajutorul cărora am reușit să zbor direct spre visul meu, astfel reușind să mă simt bine în pielea mea și să perseverez în ceea ce-mi place. Totodată, cheia oferită de scrimă este

una pe care mulți o ratează fiind orbiți de orgoliu sau indiferență, aceea de a avea o a doua familie, niște prieteni excepționali care te plac pentru cine ești cu adevărat și nu doar din interes.

Sabina Mihaela Martiș, XIS



Scrimă - proba de spadă-echipe înainte de câștigarea medaliei de aur la Olimpiada 2016



## PASIUNE ȘI DĂRUIRE

Gândesc acum, când aștern pe hârtie aceste rânduri, cât mi-a fost de fraged sufletul când mă lăsam purtat de minunatele clipe petrecute pe terenul de sport al școlii, elev de gimnaziu fiind. Au fost clipe ce au rămas întipărite într-un colțișor al dorințelor vieții mele, acelea de a fi un atlet.



Pentru fiecare dintre noi există amintiri neprețuite legate de copilăria sa, cea văzută ca un spațiu al frumuseții, purității și al fericirii, în care totul se transformă într-o lume de vis, fără sfârșit. Copilăria este cea care ne pregătește pentru viitor, însă unii dintre noi își doresc cu nerăbdare și prea devreme să părăsească această lume magică și să ajungă adulți împovărați, care și-au uitat visele și dorințele. Mulți înțeleg prea târziu că dacă se mai lăsau puțin să copilărească, poate ar fi ajuns să-și cunoască mai bine pasiunile și talentele.

Ca atlet, așadar, cumva din experiență, pot spune că singura modalitate



prin care te poți cunoaște fizic, psihic și emoțional este sportul. Nu există altă metodă. Doar făcând sport îți poți simți toți mușchii pompând, inima bătând puternic, transpirația curgând șiroaie și îți poți auzi respirația precipitată în acel moment unic când toată ființa ta luptă pentru a se depăși. Doar făcând sport îți poți descoperi limitele fizice

sau mentale: cât de puternic ești, cât de rezistent, cât de rapid și de abil, cât ești de flexibil, câtă furie și răutate ai în tine, câtă energie.

*Sportul* a devenit un cuvânt pe care mulți nu îl înțeleg, însă îl folosesc, de fiecare dată, fără să-și dea seama câtă importanță poate avea în dezvoltarea noastră fizică și psihică. Nici cei mai mari oameni din lumea sportului, fie că vorbim de atletism, handbal, fotbal sau alte sporturi, nu îl pot descrie astfel încât să-i înțelegi pulsul interior. În general, cei care depun efort prin antrenamente și care își dedică viața pentru acest lucru se gândesc permanent la a-și dăruia lor și celorlalți tot ceea ce au ei mai bun.

Fiecare sport are vârsta lui, vârsta optimă la care poate fi practicat, fiecare sport are ritmul și energia necesară și din fiecare sport avem ceva de învățat. Dăruința și pasiunea fac de fiecare dată din viața unui sportiv un trofeu pe care doar ei reușesc să îl câștige prin puterea lor psihică. A face sport înseamnă înțelepciune, prietenie, putere de muncă și cel mai important lucru, ambiție, pentru că fără acestea, nu te poți numi sportiv.

**Andrei Marica, X S**





## PASIUNEA MEA

În urmă cu câțiva ani, vreo 11 la număr, mă vedeam pentru prima dată pe o scenă. Asta s-a întâmplat în urma recrutării mele de la grădiniță de către o școală de dans care mi-a oferit posibilitatea de a mă integra de la o vârstă fragedă în acest domeniu.

Urmând această școală până la vârsta de 13 ani, mi-am dat seama că dansul ajunsese să fie o pasiune pentru mine. Când ajungeam în încăperea unde aveau loc cursurile, simțeam că uit de totul în jurul meu și intram în altă lume, cu totul diferită. Părinții mei m-au sprijinit în toți acești ani și mi-au fost alături, ajutându-mă să iau cele mai bune decizii.

Principalul lor îndemn era „Fă ceea ce îți place!”. Aceste cuvinte mi-au rămas mult timp în cap, ele determinându-mă să ajung în competiții la care nici nu aș fi visat. În dans am găsit o cale de a-mi exprima sentimentele și de a mă elibera de rutina vieții cotidiene.

În familia din care fac parte, nu s-a auzit ca vreun membru să fi fost în vreo trupă de dans sau să fi dansat pe cont propriu. Eram prima. În fiecare weekend aveam spectacole, la care îmi invitam toată familia. Voiam să vadă și ei cât de bine mă pricep și totodată să ne bucurăm împreună.

În zilele în care nu aveam repetiții, făceam câte o reprezentare în fața părinților și câteodată chiar și a bunicilor.

Profesoara mea era o fostă dansatoare de dansuri sportive. Aceasta m-a învățat tot ce știu și, cel mai important, cum să îmi pun în valoare calitățile, atât fizice, cât și morale.

Mi-am dat seama că această pasiune îmi ocupa tot timpul liber abia când școala de dans din care făceam parte a trebuit să se închidă din anumite motive.

Odată cu închiderea școlii, am decis să nu fac o carieră din dans, așa că am lăsat această pasiune într-un dulăpior secret din inima mea care se va lega mereu de copilărie și drumul către maturizarea mea.

Fundal:

<https://www.caietul-cristinei.ro/2016/06/>

<http://scms.machteamsoft.ro/uploads/photos/original/117987-1.jpg>

Denisa Rădoi, XIF

■ **Pictura** e modul prin care viața prinde culoare, e evadare... e fericire, e poveste!



Elena Mihăilescu, XF

■ Ce înseamnă a picta? Ce este pictura?

Dacă îmi puneam această întrebare acum câțiva ani, nu cred că știam ce să răspund. La timpul respectiv, pictura mi se părea ceva foarte dificil și aproape de neînțeles, până când, deodată, s-a întâmplat ceva, ceva ce avea să-mi schimbe complet această nedumerire.

În momentul în care m-am apucat de pictat, o altă lume mi-a apărut în fața ochilor, o lume plină de culoare și mister. Simt, atunci când pun pensula în mână, că totul în jurul meu dispare, iar eu o las să mă conducă pe tărâmurile magice.

Uneori, mă uit la picturile mele și stau și mă întreb: „Oare eu l-am făcut?“, pentru că nici mie nu-mi vine să cred că aceste picturi sunt făcute chiar de mâna mea.

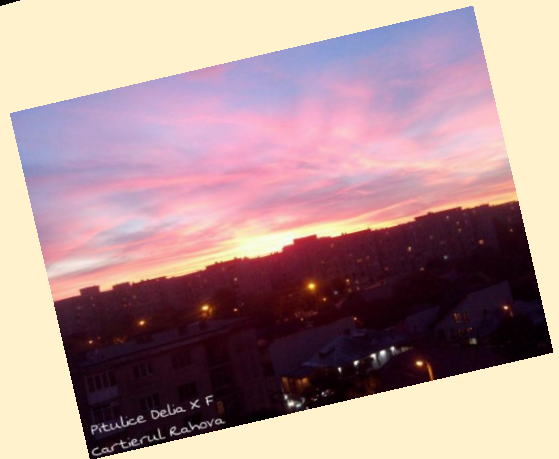
Sunt de părere că nu trebuie să ai un anumit talent ca să faci ceea ce-ți place. Prin exercițiu și perseverență, cred că mulți dintre oameni pot descoperi plăcerea de a picta.

Am talent?! Nu am?! Nu știu...și nu contează atâta timp cât pictura a devenit pentru mine un mod de a fi!



Maria Hâncu, XIF

- 📷 **Fotografia** înseamnă trăire, înseamnă să vezi frumusețea ascunsă ochiului obișnuit.



**Delia Pitulice, XF**

## ■ Tehnologia

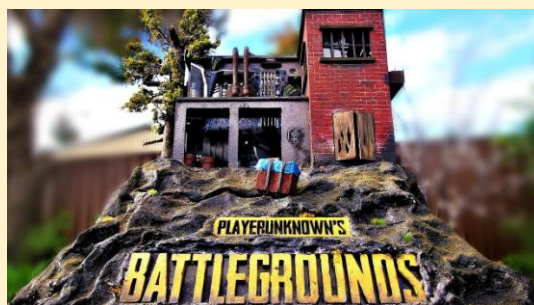
Una dintre pasiunile mele este reprezentată de tehnologie, de tot ce înseamnă ea, de la telefoane, mici gadgeturi, calculatoare și până la mașini.

Cel mai mult mă fascinează calculatoarele. Pentru mine, ele sunt artă și perfecțiune. Dintr-un simplu calculator poți realiza o adevărată creație care să stârnească interesul tuturor.

Îmi place să mă documentez în legătură cu ceea ce e nou în lumea calculatoarelor: plăci video, procesoare, plăci de bază, tot ce ține de interiorul, dar și de exteriorul unui calculator.



Evident, pasiunea pentru calculatoare este completată și de plăcerea de a testa diverse jocuri. Contestate de unii, jocurile reprezintă un mod relaxant de a-ți petrece timpul și, mai mult decât atât, acestea pot deveni o sursă de venit. Sunt renumiți cei care fac youtube jucând diverse jocuri sau cei care participă la competiții.



Întotdeauna, părinții au încercat să își țină copiii departe de jocurile video, pe motivul că pierde vremea inutil și își strică vederea, însă numeroase cercetări în acest domeniu țin să sugereze că există și unele beneficii.

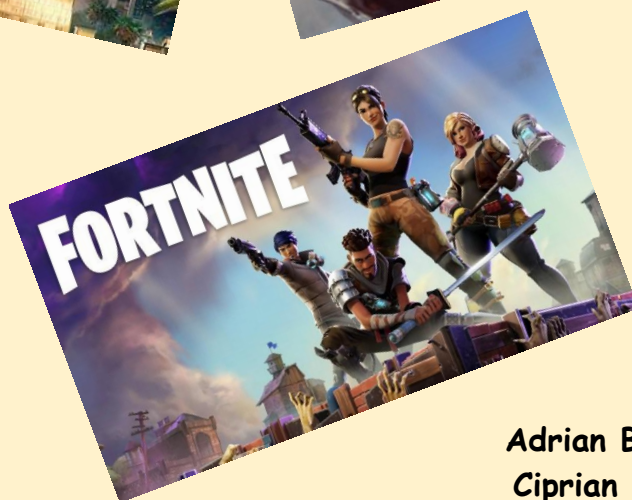
Astfel, specialiștii ne asigură că, pe termen lung, în multe cazuri, jocurile video pot reduce anxietatea și stresul, pot restabili funcțiile motorii (în cazul celor cu probleme de mobilitate) și îmbunătățesc vederea, dar nu numai. Jocurile pe calculator au multiple beneficii:

- Au efect terapeutic pentru copiii cu boli cronice. Copiii diagnosticați cu boli grave precum autismul, depresia sau Parkinson pot da semne de ameliorare a simptomelor, arată cercetările realizate în cadrul Universității din Utah.

- Preșcolarii își dezvoltă capacitatea motorie, prin jocuri interactive, specifice vârstei lor, sunt de părere cercetătorii australieni.

- Îmbunătățesc vederea și țin creierul "în priză". De asemenea, în timpul jocului, sunt eliberate mari cantități de dopamină și adrenalină, hormoni care ne pun în alertă creierul, făcându-ne mai atenți și mai concentrați, dar care ne și pregătesc pentru o mai bună coordonare mâini-ochi.

- Jocurile video îmbunătățesc abilitățile de luare a deciziilor. Multe jocuri video necesită reacții rapide și decizii aproape instantanee, care pot însemna diferența dintre viața și moartea virtuală.



Adrian Boldeiu, X F  
Ciprian Florea, X F



## 🍷 BUCĂTĂRIA FRANCEZĂ- UN STIL DE VIAȚĂ SĂNĂTOS

Bucătăria franceză este caracterizată printr-o nemaipomenită diversitate, comparabilă cu bucătăria chinezească sau cu cea indiană. Elementul comun este seriozitatea cu care gătitul este privit în orice regiune. Pentru francezi, gătitul este o artă.

Fiecare provincie a Franței are o bucătărie distinctă: în N-V Franței se folosesc: untul, crème fraîche (un tip special de smântână) și merele; în Provence (S-E), uleiul de măsline, roșiile și condimentele mediteraneene; în S-V grăsimi de rață, foie gras (pateu de ficat de gâscă) și ciuperci porcini (cèpes); în N-E se simte influența germană și se folosesc: slămina, cârnații, berea și sauerkraut (varză murată) - în Alsacia (choucroute garnie).

Pe lângă aceste patru regiuni principale există multe tipuri de bucătărie locală, cum ar fi Vallée de la Loire (Valea Loarei) faimoasă pentru felurile de mâncare delicate din pește de apă proaspătă ca și pentru vinurile sale albe, bucătăria din Basque caracterizată prin roșii și chili sau bucătăria din Ronillon, asemănătoare cu cea catalană. Aceste diferențe regionale sunt mai estompate decât în trecut datorită migrației populației, dar sunt în continuare clar delimitate.

Pe tot teritoriul Franței bucătăria este caracterizată printr-un număr mare de tehnici, unele extrem de complicate care servesc drept bază. Rețetele rămân constante și clasice, bazându-se pe măiestria sosurilor și aluaturilor. Tehnicile de bază au nevoie de măiestrie deosebită, ca și de o înțelegere intimă a ingredientelor. Maestrul bucătar (le chef) știe nu numai din ce regiune vin cele mai fine boabe de mazăre tinere (petits pois), dar și din ce oraș și acest lucru este valabil atât pentru asparagus, cât și pentru conopidă. Multe mâncăruri sunt cunoscute datorită orașului care le-a făcut faimoase, spre exemplu Pessac pentru căpșuni, mazărea din Saint-Germaine, untul din Isigny și multe altele.

Bucătăria franceză se împarte în trei categorii :

### 1) **Cuisine bourgeoise** ( Bucătăria burgheză)

Aceasta include feluri de mâncare clasice care nu mai sunt specific regionale și au fost adaptate să corespundă gusturilor claselor influente. Acest tip de gătit include sosurile de smântână bogate și tehnici de gătit complexe. Este o mâncare rapidă și complexă consumată drept „haute cuisine”, servită în restaurante de lux, la prețuri piperate, fiind influențată de bucătăria regională din nord, cu o notă marcată de rafinament.

2) **Cuisine du terroir** - este reprezentată de specialitățile regionale, folosind produsele locale de calitate, în tradiția țărănească.

3) **Cuisine nouvelle** - s-a dezvoltat în anul 1970 ca o reacție la bucătăria tradițională. Se caracterizează printr-un timp de gătit mai scăzut, sosuri mult mai ușoare și porții mai mici prezentate într-o manieră rafinată și decorativă.

O masă franceză începe cu un *hors d'oeuvre* fierbinte (sau pentru gustări, rece), urmat de supă, felul principal, salată, brânză și, în final, desertul.

Francezii sunt ferm convinși că există o băutură potrivită pentru fiecare fel de mâncare și ocazie. Vinul se bea la masă, rar fără mâncare. Un aperitiv (o băutură alcoolică slabă - *Lillet*) precedă masa și un digestiv (ceva mai puternic, cum ar fi coniacul) poate urma. Această relație strânsă între mâncare și vin justifică evoluția paralelă a gastronomiei și a vinului. Faptul că cea mai bună bucătărie franceză coexistă în regiunile cu cel mai bun vin nu este doar o coincidență. În Burgundia, Bordeaux, Provence și Touraine, vinul se găsește atât în felurile de mâncare, cât și în pahar. Șampania, ca băutură, nu acompaniază mâncarea. Normandia, cu ajutorul unor ingrediente cum ar fi untul, smântâna, brânza, merele și bogățiile marine a produs o bucătărie minunată, fără ajutorul vinului.

„Inima” meniului burghez o reprezintă rinichii, creierul, timusul și pancreasul animalelor tinere, sosurile și cârnații de sânge, piciorul de oaie, limba, intestinele și peritoneul, acestea sunt pe picior de egalitate cu carnea de miel, vită, porc sau vânat.

Fruitele de mare reprezintă „sufletul” meniului burghez, iar legumele „timpul”.

Vinul și brânza sunt părți integrale ale bucătăriei franceze (atât cea rafinată, cât și cea regională), atât ca ingrediente, cât și separat.

Tradițional, Franța este o cultură a consumului de vin. Berea este populară în special în rândul tineretului. Alte băuturi sunt *pastis* (lichior de anason diluat cu apă rece în S-E) sau cidru în N-V.

Dezvoltarea turismului culinar și influența *Ghidului Michelin* au contribuit la orientarea consumatorilor și către mâncărurile regionale, fie ele din mediul burghez, fie din mediul țărănesc de pe tot teritoriul Franței.

Pentru francezi, gătitul este într-adevăr o parte din cultură și reprezintă o mândrie națională.

Sursă foto: <https://www.bettybossi.ch/fr/Rezept/ShowRezept/>

Prof. Doinița Periețeanu

## CUPRINS

✓ Centenarul Marii Uniri	pag. 3
✓ Atelier de creație	pag. 7
✓ Psihologia, drumul către noi înșine	pag.25
✓ Cronicile adolescentului	pag.27
➤ „Vreau să joc”	pag.27
➤ Scrisori către Eminescu	pag.29
✓ Timpul mitic românesc	pag.35
✓ Viața prin ochii adolescenților	pag.36
➤ Romania seen by foreign students	pag.36
➤ E și planeta mea	pag.38
✓ Educația și valorile ei	pag.42
➤ Cartea rețetelor pentru succesul în meserie	pag.42
➤ Impactul procesului de descentralizare asupra parteneriatului școală-comunitatea locală	pag.47
➤ Ziua în care am salutat jobenul	pag.51
➤ Proiectul Imaginile Bucureștiului	pag.53
➤ Afacerea Facebook. Modele de business și războaie psihologice în secolul al XXI-lea	pag.57
➤ Organizarea unui eveniment în școală	pag.59
✓ Pasiunile noastre	pag.62
➤ Mică istorie a crimei	pag.62
➤ Pasiune și dăruire	pag.65
➤ Dansul	pag.67
➤ Pictura/fotografia	pag.68
➤ Tehnologia	pag.70
➤ Bucătăria franceză	pag.72

**Profesori coordonatori:**

Prof. Mădălina Bondoc  
Prof. Gabriela Ilie  
Prof. Mara Manta  
Prof. Rodica Ionaș

**Colaboratori:**

Profesor psiholog Daniela Drăghici  
Prof. Adriana Trifu  
Prof. Mirela Lie  
Prof. Marcela Marica  
Prof. Adrian Marica  
Prof. Georgiana Chițu  
Prof. Doinița Periețeanu  
Prof. Ana-Maria Vasile  
Prof. Nina Oltean  
Prof. Elena Simion  
Prof. Gheorghe Constantin

**Elevi:**

Mihai Anghelescu, XD  
Alin Bazavan, XD      Alexandru Constantin, XD  
Andrei Rusu,      Cătălin Uță, XD  
Andrei Radu, X G      Elena Mihăilescu, XF  
Delia Pitulice, XF      Andrei Marica, X  
Emanuel Eduard Matei Guluță, XI E      Anna-Izabella Aroș, XI G  
Carla Barbu, XI G      Maria Hâncu, XI F  
Ana Maria Ninu, XIF      Denisa Rădoi, XIF  
Marian Bizim, XI G      Sabina Martiș, XIS  
Răzvan Covaci, XIS      Ana-Maria Ilinca Dobroiu, XII C  
Cosmin Veiner, XII D      Ana-Maria Matei, XII F  
Raluca Fortin, XII E      Roxana Negoită, XII F  
Alexandra Bozorină, XIIF  
Dumitru Mihai, XII S

**Dir. Octavian Lucian Popa**  
**Dir. adj. Adriana Trifu**  
**Dir. adj. Dana Zloteanu**